

بازدید شد
۱۳۸۵

۸۶۶-۲

۷۸۹۲

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتاب تذکره هیئت اعلی

مؤلف امین الله رازی

موضوع

شماره قفسه ۱۳۵۷۹

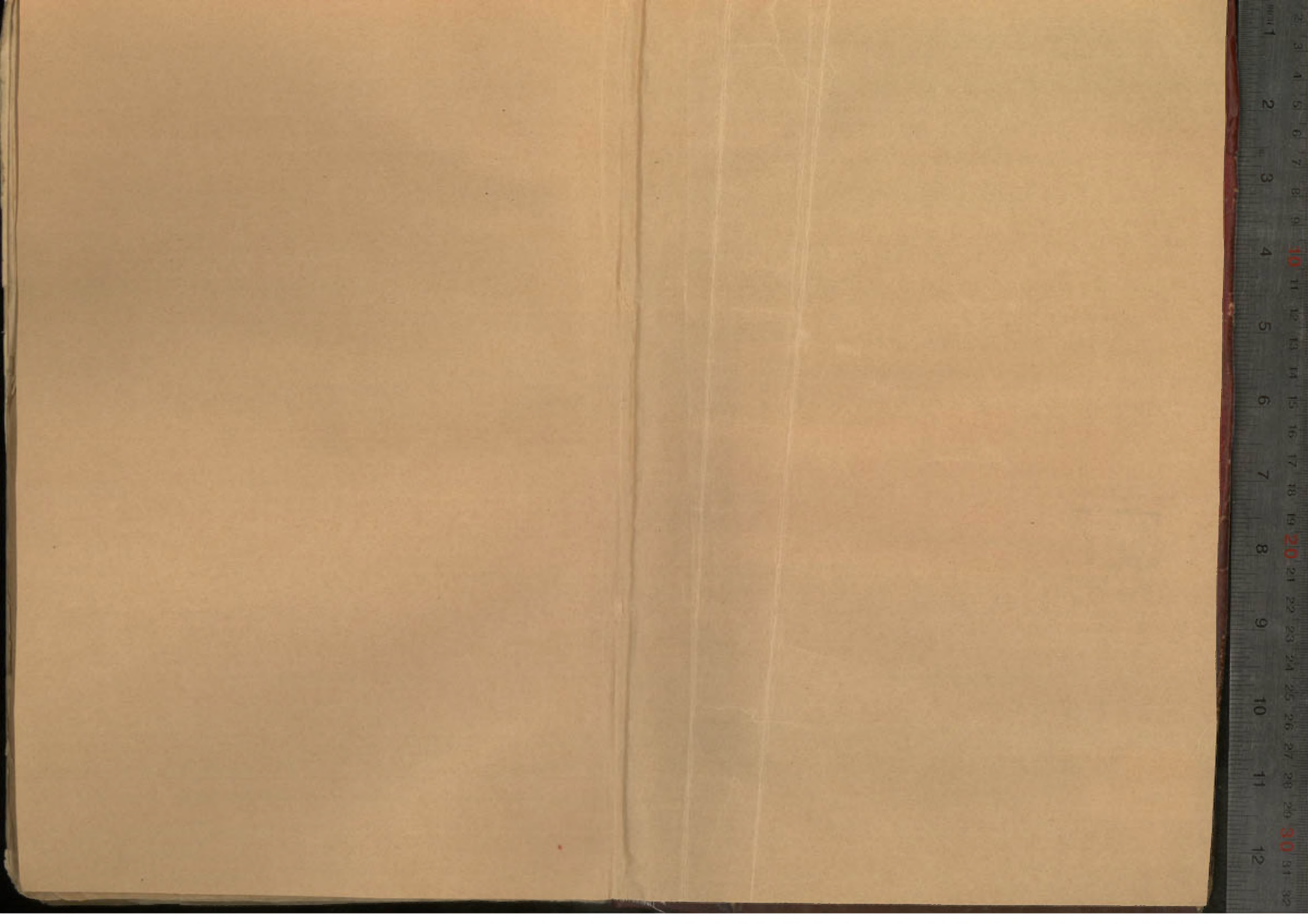
شماره ثبت کتاب

۷۸۹۲

۱۱۹۰۱

خطی - فهرست شده

۱۳۵۷۶

6
3

12571
V89M

Handwritten text in Persian script, mostly illegible due to fading and damage. The text is arranged in several lines within a rectangular frame.

۸۱ - ۶
کتابخانه

در تهران

مولانا خورشیدی امیر فارغی میر علی اصغر مولانا درویش حسین سالک
 مولانا قیدی عنایت الله مولانا غفری قدری مسکنی
 مکتبی صفی اسیری ارشد ملکی ازادی داری
 فتحی سخاوتی همدی پرتوی لاری ابراهیم خان
 مولانا جمال الدین جبین مولانا علاء الدین مولانا عبد الغفور عبد الرحیم
 شمس الدین محمد محیی موالی جرفی نور شمس
 عسکر کرم ذوق شمس سید بن عبد الله ابوالوفا
 مولانا عبد الله مولانا عبد الله مولانا کسری رازی مولانا محمد علی
 منشایی نیازی سخا کرمان شاه شجاع شیخ ابوالحسن
 امام شمس الدین محمد بن الطغان طغان بی افشار الدین جمال الدین
 عارف فقیه فرم شاه قاضی بهتاب الدین محمود شهاب الدین عبد الله
 شاه جهانگیر هشتی امیر شمس الدین محمد امیر فضل بی امیر صافی سنجی
 واحد حافظی سیستان ابوعبید الله بنوری شیخ ابوالحسن
 خواجه عبد الله طافی خواجه معین الدین سنجی ابوالحسن علی بن خواجه الدین
 ابوالفتح شمس الدین محمد مبارک شاه امام شمس الدین محمد بن نصر
 الدین جلال الدین علی الخیر العالم الاعلی بن عبد الله الاعلی بن عبد الله
 بن عبد الله بن ترکو ملک جلال الدین امیر جمال الدین قاضی احمد المصطفی بن عبد الله
 قاضی بصیر عاشقی قنبر شاه امام شرف الدین محمد بن محمد
 قاضی برکد میرزا تیمور بخودی قنبر شاه صدیق بن عبد الله
 بشی امام الاعلی بن شمس الدین محمد برقی ابوبکر احمد صفتی
 حسن میمندی احمد بن حسن عبد الرزاق بن حسن محمد شاه النبی
 خواجه حسن جنونی جهری بشی عبد الله عین الدین
 استاد الحکام محمد الدین آدم استانی شیخ رضی الدین علی لاله غزنوی
 الیه الاعلی شرف الدین حسن بن ناصر العلوی جلال الدین محمد بن ناصر العلوی
 حکیم عثمان بن محمد الحتاری شهاب الدین ابو علی با غیاث الدین محمد بن

لاری
 خورشیدان شمس
 عسکر کرم ذوق شمس
 کرمان
 سیستان
 قنبر
 قنبر
 برقی
 عین الدین

اسمعیل بن زبیر ابو حنیفه اسکانی سید الدین علی بن عمر ابوبکر بن المصطفی
 علی بن محمد الغنی جمال الدین ناصر عرفت بکا ذک غفرین مولانا یعقوب چری
 مولانا عثمان خواجه بوش خواجه احمد ملک الکلام محمد الدین احمد بن محمد الجواد
 میر محمد خان میرزا غفر کوکاش الحی طلب بجان اعظم مولانا بکسی مولانا کسری
 نذر الزباد محمد بن عبد الملك افصح البصره الدین ابن المنیر
 ابو حنیفه عرابی آبی العبد الاعلی ابوالفتح ابن مسعود الرولی ابو عبد الله رزینی
 عبد الله الکنتی حمید الدین سعید بن سعد شاکوب مولانا شیری مولانا محمود
 مولانا جشتی قاضی صدر الدین مولانا سعد الله مولانا جمال مولانا مسعود
 قاضی صفوی شیخ محمد بن عبد الله شیخ محمد شیخ جانی شیخ
 شیخ عبد الله مولانا جهر و مولانا بایزید مولانا صفائی مولانا خاکی
 شیخ جمال الدین شیخ قطب الدین منصور مولانا معینش
 شیخ جلال شیخ نظام بن عبد الله ککورد مولانا فزوی
 شیخ شرف الدین المشور بالو علی قلندر قادری محمد بن احمد بن
 المشور شیخ نظام ادلی مولانا مراد الدین اسحق مولانا شمس الدین یحیی
 مولانا فزالدین رادی مولانا علاء الدین شعی مولانا بن الدین غریب
 امیر خسرو خواجه حسن شیخ جمالی مولانا علی احمد مولانا عبد الله
 اطهری شیخ ابوالفضل شیخ ابوالغنی صفی وحشی سیرابی
 سید شاهی شیخ نصر الدین امیر سید علاء الدین
 شیخ ابوسعید امیر ناصر الدین سیکتکین سلطان محمود بن سیکتکین
 محمد بن محمود سلطان ابراهیم بن مسعود بن محمود مسعود
 ارسلان شاه بهرام شاه خسرو شاه سلطان مغیر الدین محمد سام
 سلطان قطب الدین ابیک سلطان شمس الدین القش رکن الدین فیروز شاه
 سلطان رضیه سلطان مغیر الدین بهرام شاه ناصر الدین محمود سلطان یحیی
 سلطان قطب الدین سلطان غیاث الدین سلطان محمد تغلق شاه
 فیروز شاه غیاث الدین تغلق شاه سلطان ابوبکر محمد شاه بن فیروز شاه

لاری
 میر
 شمس
 شمس
 پانی پت
 دجلی
 کرمان
 لکهنو
 کاپی
 مسعود

علاء الدين سكندر شاه ١٠٥٠ ناصر الدين محمود شاه ١٠٥٠ خضر خان مبارک شاه ١٠٥٠
 سلطان محمد شاه ١٠٥٠ سلطان علاء الدين سلطان بهلول سلطان سكندر ١٠٥٠
 سلطان ابراهيم طاهر الدين محمد باقر پادشاه بن ميرزا عمر شيخ ١٠٥٠
 ابو الغازی محمد تايون پادشاه ١٠٥٠ شير خان سلطان ١٠٥٠ فيروز خان ١٠٥٠
 جلال الدين محمد اکبر پادشاه ١٠٥٠ ميرزا اکمران ١٠٥٠ ميرزا عکری ١٠٥٠ ميرزا محمد ١٠٥٠
 الامير الاعظم الاكرم محمد پيرم ملقب بجان خان ١٠٥٠ الامير الاصل علي الرحمن خان ١٠٥٠
 بجان خان ثانی ١٠٥٠ علي قلیخان ١٠٥٠ محمد سعيد خان ١٠٥٠ محمد طرب بجان ١٠٥٠ زمان و بهادر خان ١٠٥٠
 ميرزا اجانی ١٠٥٠ زين خان ١٠٥٠ کوکلتاش ١٠٥٠ قلیخان ١٠٥٠ خان عالم ١٠٥٠ ثانی ١٠٥٠
 عشق خان ١٠٥٠ سقاي مشی ١٠٥٠ محمد يوسف ١٠٥٠ خواجه محمد رحيم عمدي ١٠٥٠
 مولانا يادگار حاکمی ١٠٥٠ محمد حسين ١٠٥٠
 دمشق ١٢٢ شيخ ابوسليمان عبدالرحيم دارانی ١٢٢ ابو عمرو ابراهيم ١٢٢
 کفشی ١٢٢ شيخ سليمان ترکمانی ١٢٢ شيخ علي کردی ١٢٢ داود بن احمد دارانی ١٢٢
 ابو عبد الله بکول نذری ١٢٢ محمد بن حسن الشافعی ١٢٢ شمس الدين عبد الله المعروف ١٢٢
 جلال الدين محمود ١٢٢ ابو القاسم علي بن الحسن ١٢٢ ابو المعالي محمد بن ابی الحسن ١٢٢
 علاء الدين علي بن ابراهيم القزوينی ١٢٢ ابو نواس حسن بن فانی ١٢٢ بعلبک ١٢٢
 غنیم ١٢٢ ابو عبد الله محمد بن ادریس المشهور بشار فانی ١٢٢ حلب ١٢٢
 ابو البقا عیسی بن علي الملقب بموفق الدين ١٢٢ منبج ١٢٢ ابو عیاد و لیکن ١٢٢
 عبدة المعروف بختري ١٢٢ عقلاق ١٢٢ طرطوس ١٢٢ ابو عبده بن القاسم ١٢٢
 قنطاط ١٢٢ قاهره مغریه ١٢٢ اسکندریه ١٢٢ بطلیموس ١٢٢ قدوة القلی ١٢٢
 شيخ علي بن عبد الله الشاذلی ١٢٢ اخميم ١٢٢ ذوالنون ١٢٢ ابوطالب ١٢٢ عین شمس ١٢٢
 حمص ١٢٢ فرات ١٢٢ قنص ١٢٢ شيخ کامل عمر بن علي المعروف بن الفانی ١٢٢
 ابو علي الکاتب ١٢٢ ابو علي مشقوی ١٢٢ شيخ معمر ١٢٢ ابو غنی ابن المقنع ١٢٢
 ابو الحسن القرانی ١٢٢ شيخ نور الدين عبد الرحمن ١٢٢ شيخ ابو العباس بن موسی ١٢٢
 ابو عبد الله البرقي ١٢٢ ابو جعفر صداق ١٢٢ اجی علی ١٢٢ نمان عبد الله شافعی ١٢٢
 ابو بکر زنی ١٢٢ ابو بکر مغاری ١٢٢ شيخ عمران ثلثی ١٢٢ ابو ابراهيم اسمعیل ١٢٢

شام بید المقدس ١٢٢
 دمشق ١٢٣

حلب ١٢٥
 سلطان طرطوس ١٢٥
 قاهره مغریه ١٢٥
 اخميم عین شمس ١٢٥
 فرات ١٢٥

محمد بن عبد الله بن عبد الحكيم ١٣٠ ابو يعقوب يوسف بن يحيى البوسيطی ١٣٠
 ابو بکر محمد بن احمد بن جعفر کتابه المعروف بابن جداد ١٣٠ عبد الملك ابن ابوالکلام ١٣٠
 المعروف بالمسجي ١٣٠ عبد الرحمن بن ولاد ١٣٠ سليم بن يحيى ١٣٠ بيتر الله بن علي ١٣٠
 قطب الدين عبد الكريم بن عبد النور ١٣٠ ابو الحسن يحيى بن علي ١٣٠ ابو القاسم مطهر ١٣٠
 ابراهيم غیلان ١٣٠ احمد طولون ١٣٠ ابو الجیش ١٣٠ المقردين احمد اسمعيلي ١٣٠
 العزيز بالله ١٣٠ الحاكم بالله ١٣٠ الظاهر لدين الله ١٣٠ المستنصر بالله ١٣٠
 المستنصر بالله ١٣٠ المستنصر بالله ١٣٠ الامير باحكام الله بن سقاي بالله ١٣٠ الحافظ لدين ١٣٠
 بن المستنصر بالله ١٣٠ الظاهر بالله بن ابي فضل لدين الله ١٣٠ الظاهر بغير الله بن الظاهر ١٣٠
 العاضد لدين الله بن الظاهر بغير الله ١٣٠ ابو القاسم محمد بن عبد الله ١٣٠ القايم بالله ١٣٠
 احمد بن قايم ١٣٠ المنصور بقدوة الله اساميل بن القايم بالله ١٣٠ المقردين بالله ١٣٠
 ابو تيم بن المنصور بقدوة الله ١٣٠ صلاح الدين ١٣٠ ابو الفتح عثمان ١٣٠ ابو بکر ١٣٠
 ملک کامل بن ملک عادل ١٣٣ ملک عادل ١٣٣ ملک معظم ١٣٣
 المروث بجان ١٣٤ بشر حافی ١٣٤ عبد الله مبارک ١٣٤ فتح بن بختري ١٣٤
 شيخ منصور بن حماد و شيخ ابو علي سباه و ابو علي شيبوي و ابو العباس سيارى ١٣٤
 ابو زهر جهر ١٣٥ فقال ١٣٥ محمد بن نصر عیسی بن محمد اللغوی ١٣٥
 ابو منصوره غماره بن احمد ١٣٥ حکيم کسايه ١٣٥ ابو القاسم الغزير بن منصور العی ١٣٥
 شيخ الاسلام امارتی ١٣٥ نور الدين مبارک شاه ١٣٥ شمس الدين محمد و قلی ١٣٥
 الحکيم الفاضل بن محمد بن علي السیافی ١٣٥ شهاب الدين ابو الحسن بن طايه ١٣٥
 سيد ابو علي بن الحسن ١٣٥ اثير الدين الفتوحی ١٣٥ خواجه حسين ١٣٥ مولانا مشق ١٣٥
 واصلی ١٣٦ شيخ ابو سعيد فضل الله بن ابو الخير ١٣٦
 احمد بن شادان ١٣٦ اسعد میني ١٣٦ احمد الدين انوری ١٣٦ خواجه بويه ١٣٦
 شيخ ابو نصر ١٣٦ فضيل عیاض ١٣٦ عبد الله بندي و شيخ احمد نصر ١٣٦ بابا سوداني ١٣٦
 مولانا احمد ١٣٦ مولانا ابو الحسن اقبند ١٣٦ مولانا قنيدی ١٣٦

اقلیم الرابع ١٣٤
 مروث بجان ١٣٤

مین ١٣٨
 ن ١٣٨

امام طاهر الدين السنوي القاضى امام محمد الدين محمد شمس الدين محمد مكة
 محمد بن محمد محمد الدين محمد البازي مولانا سعد الدين مسعود عمر الثقفي زالا
 مولانا شمس الدين محمد **ولايت سحر** ١٢٢
 شيخ لقمان خواجه احمد حمادي السيد الاجل طاهر الدنيا والدين تاج الكفا
 الصدر الاجل تاج الدين استا و ابو الحسن البهراي الامام الاجل خلد الدين
 الزرعاتي مولانا قطب الدين **دار الملك** ١٢٣
 بن ادهم ابو علي شقيق حاتم احمد احمد خضرويه شيخ ابو بكر راق
 شيخ بهاء الدين مولانا جلال الدين محمد المشهور بمولوي الرومي
 شيخ ابو علي سينا شيخ ابو الحسن رشيد ابو القاسم حسن عسري
 القاضى الفاضل امام حميد الله والدين عمر بن محمود ملك الكتاب رشيد الدين
 امام شمس الدين الباقلي سراج الدين **چيكنو ومين** ١٢٤
 طاهر الدين طاهر بن محمد **اندر خود** ١٢٥
 محمود بن مسعود **ترند** شيخ محمد علي كليم ابو بكر وراق
 قدوة السرا ابو الحسن المعروف بخوك سحاب الدين اديب صابر
 شاه ناصرخواجه ميرسيد علي مصور **حصار** ١٢٦
 فتح ميسلي **خندان** مولانا عادل مولانا باقى
بخشان علي بن اسد مولانا شمس الدين محمد ميرزا ابراهيم
 محمد قاسم خان موجي ميرزا علي بك حافظ خطيب مولانا ابراهيم
 مولانا برخشي مولانا سيارزي مولانا نوري مولانا باقى
 بن ثابت صفياء الدين محمود حاجي محمد مولانا عالم ميسلي
 غيورى ميراماني خواجه زاده **شاه** ١٢٧
 مولانا مير علي ميرفي مولانا محمد امين ستغني شيخ يعقوب
 مولانا مطهرى حمدي اوجي ماهري مولانا نامي
غوجستان بروج الزمان عبد الواسع اجمي **غور** ١٢٨
 فرساد است العارفين حنين ابن حسن اصفهني ملك شمس الدين
 ١٢٩

ولايت سحر ١٢٢

دار الملك بخ ١٢٣

چيكنو ومين ١٢٤
اندر خود ١٢٥
ترند ١٢٦

حصار ١٢٦
خندان ١٢٧
بخشان ١٢٨

كابل ١٢٧
شهر ١٢٩

غوجستان غور ١٢٨

ملكشاه

ملك شمس الدين **باد غنيس** رافع بن هرمه بن ليث ١٢٩
 امام رشيد الدين محمد بن محمود الامام الاجل محمد الدين
 الرشيد العري الامام الاجل محمد بن سيد الكتاب مسعود بن علي **فوش** ١٣٠
 شيخ ابو الحسن شيخ ابو الليث مطهر الدين **براس** ١٣١
 ابو اسحاق بن عبد الله بن ابي مسعود محمد الانصاري محمد جرجي
 خواجه احمد ابدال ابو الوليد احمد الرحا ابو عبد الله مختار
 الاجل محمد شرف الزمان ابو الحسن ابو بكر رادقي خلد الدين خالد ابو منصور
 الرشيد عبد الرافع بن الفتح ابو عبد الله محمد بن ابي بكر بن عثمان الامامي
 مولانا سعيد مولانا ركن الدين ابو الفضل عثمان مسعودي
 مولانا حسن شاه مولانا حسيني ميرسيد **بابا عيشه** ١٣٢
 شيخ ابو الحسن محمد فارسي ميرسيد محمد جاد بافت ميردوري ضابطي
 غزالي حبيب نوري مولانا حاجي مولانا فتح الله مولانا آبي
 ميرزا غي مولانا فاني مقبول تيرك شادي مال زلالي سبي
ولايت باختر شيخ سيف الدين ابو القاسم علي ابن الحسن
 ابي الطيب تاج الدين اسماعيل **خواف** ١٣٣
 شيخ زين الملة والدين امير تروم الدين خواجه غياث الدين احمد
 خواجه محمد الدين محمد مولانا محمد مولانا منظر قوامي خواجه
 تقي سني **ولايت جام** ١٣٤
 الامام الاجل نظام الدين الكتاب مولانا نور الملة والدين
 عبد الرحمن جامي قدس سره الغزي مولانا عبد الله تقي مولانا ذوق
ولايت تربت حيدريه شيخ قطب الدين حيدر ١٣٥
 ابو عبد الله محمد بن عبد الله الجيني شمس الدين محمد الجيني مولانا ربا
 فردى نويدى طهري امير حسين نوري مولانا سلطان
مشهد مقدس احمد بن مسروق ابو نصر سراج ١٣٦
 معشوي طوسي شيخ ابو بكر بن عبد الله النجاشي مولانا محمد بن احمد لغوي
 ١٣٧

باد غنيس ١٢٩
 اسفندار ١٣٠
 فوش ١٣١
 براس ١٣٢

ولايت باختر ١٣٣
 خواف ١٣٤

ولايت جام ١٣٥

ولايت تربت حيدريه ١٣٦

مشهد مقدس الرضوي ١٣٧

شیخ احمد غزالی ابو عبد الله ترغیدی و بابا محمودی خواجه نظام الملک
 فردوسی حکیم اسدی خواجه منصور مولانا سلطان علی
 مولانا عبد القدر میرزا اصغر مولانا مانی اشرفی انبش
 احمد میرک صابلی محمد میرک صابلی مولانا غزالی مولانا ابن علی
 شیخ رباعی میر عرب شاه امیر محمد باقر مولانا عبد الله بنی
 درویش نظام قاسم ارسلان محمد باقر مردی مولانا محمد جانا
 اقتدسی میر تقی پیرزاد میر غزالی نسبتی مولانا میر عرب
 الفتی نادری **نیشابور** ابو حفص خداداد عثمان میرزا
 حمدون تقی ابراهیم و قاتق ابو القاسم نصر آبادی احمد عرب
 ابو محمد نقش ابو حمزه ابو بکر قزاق ابو عزیز محمد امیر نیشابوری
 شیخ فرید الدین عطار امام الایمه محمد بنی امام العالم محمد ابن احمد
 محمد ابن عبد الله المشهور بابا بن المقفع ابو نصر اسماعیل بن محمد بکوری
 شیخ اسحق بن راهویه خطی ابو اسحق مصلی ابو المعالی مسعود بن محمد
 استاد الایمه رضی الدین ملک الشرا القطار السادات امیر مغزی
 سید الاجل صدر الدین امام شمس الدین محمد الذاتی جرجانی حکیم الحق لاجوردی
 شاه منصور خراسانی کاتبی ابن جلال جلال الدین طریقت
 مولانا لطف الله سیفی قسنبری مولانا یحیی بن زکریا
 خواجه حسین ثانی محمد مومنین میر محمد شریعت و قوی مولانا نظیری
 میر صفی نوری دانی آکلی نیشابوری **نیشابور**
 امیر مبین الدین طغرانی امیر محمود بن امیر مبین الدین امیر شاهی
 امیر سلطان مسعود امیر محمد کبکی امیر حسین کربلانی
 مرعی عرب فکری نوابی حکیماری شودی محمد تقی کامی
 حکمالی المشهور بافض حاجی کمال ناطقی حیدری سید محمد
اسفراین شیخ نور الدین عبد الرحمن الصدر الاجل عماد الدین بونین
 احمد کتب شیخ آذری شیخ غزالدین پور حسن غزالدین رافعی

نیشابور ۱۸۷
 سبزوار ۲۰۱
 اسفراین ۳۰۴

سید محمد

سیف الدین امیر مهاباد قاضی احمد نیکاری **جوین**
 محمد ابن حمویه شیخ سعد الدین حموی ابو المعالی المشهور بابا بن محمد
 خواجه شمس الدین محمد صاحب دیوان مولانا معین الدین
خجستان ابو البرکات الملقب بجم الدین الاجل بن الدین الله
 شیخ حاجی محمد مولانا نوغان **تبرستان** خواجه شریعی
 ابراهیمی مولانا طوطی امیر صدر الاسلام شادوری
جنت آباد مسعود النورکی میرزا قاسم مولانا عبدی
 ۲۰۸ میر عبد الباقی ششانی **تورک** مولانا معین علامه
 مولانا حسن میر حاج مولانا جعفری مولانا نوری
 بوردی زبونی آفتی **قزاقستان** شمس الدین
 ابن الدین نیرازی کوششکی رطین حسن صلاح الدین برنجی
 مولانا محمد بن حامد مشهور بابا بن حسام آصفی مولانا ولی حسینی
 بقالی **نظام** شیخ ابو یزید طیبی بن عیسی بن سروسان شیخ ابراهیم خراسانی
 ضیاء الدین عربی **دلفین** ابو جعفر منوچهری
اصفهان سلیمان فارسی شیخ علی سهل شیخ نجم الدین
 ابو عبد الله ابو مسلم مروزی ابو جعفر محمد ابن علی الملقب بکمال الله
 ابو الحسن الملقب بکمال الدین ابو عبد الله محمد بن یحیی الدین الملقب بامام الدین
 لایث بن سعد الفهقی ابو سهل بن سلمان بن محمد المعروف بجلوگ
 حافظ ابو نعیم ابو عبد الرحمن بن ابو بکر ابن داود محیی بن عباده
 شمس الدین محمود احمد بن عبد الله حکیم باقر خسرو ابو المعالی بنی
 صدر الدین محمدی جمال الدین محمدی امام العالم شمس الدین ابو عبد الله
 طاهر الدین محمد الله شافعه جمال الدین عبد الرزاق کمال الدین اسماعیل
 مرعی الدین مسعود الباقی رقیع الدین عبد الغنی الباقی فزرجانی
 شیخ اوجدی کمال الدین زکریا رستم الدین بن فزالدین
 حمزه اصفهانی خواجه امین الدین حسن میرزا یار احمد مشهور بجم ثانی

جوین ۲۰۶
 خجستان ۲۰۷
 تبرستان ۲۰۸
 جنت آباد ۲۰۹
 تورک ۲۰۹
 قزاقستان ۲۱۰
 بطن ۲۱۱
 دامن ۲۱۲
 اصفهان ۲۱۵

امیرزاکحال الدین شاه حسین میرزا سلمان جابری سیدالمرین محمود جلی
 خواجہ افضل الدین ترکہ حلیفہ اسد اللہ امیر شیخ الدین
 امیر تقی الدین محمد البیہر بک امیر امیر شیخ الدین قاضی نور
 ظفر الاسلام صاعدی امیر جلال الدین صلابی مولانا تقی الدین محمد زکی
 مولانا صغیری مولانا شریف سرمدی امیر روز بہان صغیری
 مولانا مشکبھی آقا شکی حکیم شافعی بابا شاہ کاتب
 بابا طالب ابو القاسم امری خلیفہ صغیری
 مولانا وفا مولانا وحشی مولانا وافی حر فی ابو علی
 وافی کور امیر مانی مولانا مذاقی مولانا علی صورت خان
 میر تقی زمانی میر علی بخار کلای و سلامی مولانا مذاقی
 میرزا حبیبی آشتوی مولانا محمد مرشدی
 میر مہدی اردوستان مولانا محمد قاسمی مولانا غازی
 کا شان شیخ غلام الدین محمود ناصر الملک غلام الدین
 معین الدین ابونصر قرا الدین طاهر بن معین الدین شریف الدین زکریا
 صدر الامام الاجل القاضی فضل الدین محمد المیراجی شمس الدین محمد بن علی
 رئیس الامام ناصر الدین افغانی القضاة مولانا غلام الدین
 سید الکلام سید اشرف افضل الشارعی الدین انجمن سید جمال الدین
 مولانا کمال الدین سید کمال الدین حسن مولانا شمس الدین محمد
 مولانا جنتش میر محمد تقی مرواریدی مولانا ضیاء الدین سید الدین
 میر جید رفیقی امیر محمد باشم میر حسن میر رفیع الدین محمد
 مولانا طیفور وافی مولانا قاضی مولانا حاتم شیخ
 مولانا جید رفیقی رجب فی ابو مسلم شریفی معصود
 محمد قاسم کبری حب فی صبا فی مولانا قاضی
 نجیب الدین محمد یوسف کبره شیخ علی فی مولانا الفقی

۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰

فان

خورشید شاکرم زلالی تابی طاعتی سرودی
 بابا شاکری شاکری مولانا یحیی مولانا یحیی
 جلال الدین بن جعفر تقی امیر احمدی میر عبد الغنی
 مولانا وحشی شیخ نظامی حکیم تقی الدین خراسانی
 شکی مولانا کنفی وحیدی قاضی زادہ ہی کرہ ر
 امیر صفوری میرا شکی مولانا ملک جبری شکر کو
 آقا محمد غفر کرہ جادی امیر والی بہاری حسن وافی
 شیخ عثمان نہاوی استا و البشیر جادی شرف الدین
 ابو جعفر محمد بن حسن خواجہ سلمان منتجب الدین قاضی جلال الدین
 طریقی حر فی معتمدی عہدی جلالی
 خواجہ یوسف ہمدانی عین القضاة شیخ قرا الدین ابراہیم المشرقی
 امیر سیدی علی بن شهاب الدین محمد ابوبکر شیخ ابوبکر
 ابو عبد اللہ حادہ مارہ برج ہمدانی العبد لاجل سعد الدولہ مسعود
 ابوسعید بن مسعود سعد سلمان الاجل الکافی طاهر الدین اشیر الدین
 جنیت الدین ابرہیم مغیث محوی صغیری جلالی
 شکی خواجہ آقا میر عبد الغنی ملک قوی شکران حقی
 شراری مولانا یحیی مولانا جیدی مہدی مشرفی
 شیخ العارض بن ابو ذکریا جی بن معاذ شہباز کو بیج قطب
 وقت یوسف بن حسین قدس سرہ شیخ محمد ابوبکر محبی
 ابو جعفر محمد بن ابی حاتم حنفی ابو ذکریا عبد الدین علی کلیم
 صاحب کاف فی اسحاق بن جواد القضاة العلماء و المتکلمین امام قرا الدین و ابو
 ابو عبد اللہ محمد بن عمر بن احمد بن القریش الیمینی البکری محمد ابن ذکریا
 ابو عبد اللہ محمد ابن احمد بن حماد افضل المتکلمین ابو زید محمد العسکری خذرا
 احمد اشرف جادی شہراری امام الاجل علاء الدین خوارمی ملک الدین
 الخوارمی ابو القاسم اشرف الشہر الدین العزازی مسعود
 ۲۵۰ ۲۵۱ ۲۵۲ ۲۵۳ ۲۵۴ ۲۵۵ ۲۵۶ ۲۵۷ ۲۵۸ ۲۵۹ ۲۶۰ ۲۶۱ ۲۶۲ ۲۶۳ ۲۶۴ ۲۶۵ ۲۶۶ ۲۶۷ ۲۶۸ ۲۶۹ ۲۷۰ ۲۷۱ ۲۷۲ ۲۷۳ ۲۷۴ ۲۷۵ ۲۷۶ ۲۷۷ ۲۷۸ ۲۷۹ ۲۸۰ ۲۸۱ ۲۸۲ ۲۸۳ ۲۸۴ ۲۸۵ ۲۸۶ ۲۸۷ ۲۸۸ ۲۸۹ ۲۹۰ ۲۹۱ ۲۹۲ ۲۹۳ ۲۹۴ ۲۹۵ ۲۹۶ ۲۹۷ ۲۹۸ ۲۹۹ ۳۰۰

جواب ۲۵۰
 نیران ۲۵۱
 تقشیر ۲۵۲
 قوس ۲۵۳
 ساوہ ۲۵۴
 ہمدان ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰

رزی طران ۲۷۱
 ۲۷۲
 الدین سرف بدایہ

ده خدای ابوالمعالی مولانا قطب الدین امیر محمد نور بخش
 شاه باسم شاه صفی الدین محمد شاه و باسم امیر محمد
 قاضی محمد قاضی عطاء الله قاضی عطاء الله قاضی سعید میرکن الدین
 میر محمد باسم قاضی عطاء الله امیر عطاء الله امیر عطاء الله
 امیر طاهر الدین امیر محمد الدین شیخ شهاب شیخ ابوالقاسم
 آقا غوث قاضی سعید قاضی ملک امیر عبدالقادر امیر طاهر
 امیر تاج الدین امیر قاضی امیر زین العابدین امیر شمس الدین
 امیر ابوتراب مولانا امیر سی خواجه محمد طاهر خواجه محمد شریف جرجی
 خواجه عیاش الدین محمد خواجه محمد طاهر و صلی میرزا احمد خواجه خواجه
 خواجه شاد خواجه عبدالرحمن خواجه محمد رضا خواجه محمد حسن
 خواجه نظام الملک خواجه جعفر مولانا افضل نامی خواجه دریا علی
 میرزا علی شفیق نقض مولانا محمد سیبری مولانا حاجی مولانا
 مولانا سیف الملک مولانا قربی
 ابوالبرکات قلی الدین علی الدینی خواجه حماد الدین خواجه عیاش الدین
 خواجه شمس الدین علی بنو الدین امیر محمدی میر سعید علی قری
 شمس المعالی قاریس امیر عیاش الدین کاکاوس
 امیر المعالی نصر الله کبود جابه الامیر الکبیر خرد الدوله سعید بن نصره الدین
 ابو علی جابه شیخ ابوالقاسم کافه سعید اکمل سعید اسماعیل
 حکیم بالست ابودر احمه خرد الدین اسعد ولدین و ولدین
 لامعی قاضی امیر سعید شریف الدین علی امیر جمال الدین امیر شریف الدین
 امیر امین الدین حسن امیر قلی الدین محمد امیر خرد الدین مولانا محمد
 مولانا نظام مولانا بلالی مولانا سحابی امیر محمد و صلی مولانا
 محمد صدق مولانا علی کل مولانا معین لده محمد بن دوقی
 سعید عیسی میرزا دوی روغانی مولانا طاقی امیر شمس الدین علی

دماوند
 سمنان
 استرآباد

بنیم

نسیم محمد متهم قسبی
 شیخ ابوالعباس شیخ محمد شهاب
 محمد بن محمد بن ابوالقاسم شیخ عبدالعزیز آملی ابوالقاسم علی مولانا
 مولانا قاضی رستم شیخ محمد الدین جمال الدین کبکی امیر محمد الدین
 بابا نقیبه کارکین خان احمد شیخ زاده بنی نقض
 قاضی عبداللہ نقض قاضی محمدی مولانا محمدی جان قاضی شمس الدین
 مولانا نظام الدین حکیم نقض الله و بطله نقض حکیم عبدالرحمن
 مولانا لطف الله مولانا محمد حکیم شمس الدین حکیم علی
 مولانا عبدالوحد نور الدین محمد شیخ الدین حکیم ابوالفتح
 حکیم عام حکیم و دانی مولانا حیاتی بابا عیسی جالی
 قزلی شاکری قاضی قدوسی عنایت زکری
 شیخ ابوبکر شیخ نور الدین شیخ ابوالعباس ابوبکر شیخ عبدالرحمن خواجه
 شیخ سرت الدین ابوالحسن ابه شیخ نجار الدین عبدالسلام امیر الدین
 نصیر بن نور الدین امام الدین ابوالقاسم عبدالکرم سعید الدین امام سعید یاقوت
 مولانا محمد الدین قزاقی آقا محمد الدین محمد بکری ملک سعید محمد ابی نصر
 امام الدین محمدی حماد الدین رستمی بابا جمال الدین رشق القطنی
 قاضی نظام الدین عثمان قزالدین قزالدین عثمانی حمد الله بن عثمانی سراج الدین قزلی
 بهاء الدین عسبید و کانی مولانا محمد الدین کرخی درویش کرخی
 امیر شرف جهان امیر محمد الدین محمد قاضی رستم میرزا امیر محمد بن علی
 آقا ملا میر محمدی امیر عیاش الدین علی غزنی میرزا زکری
 قاضی احمد غازی شاه قاسم نقضی مولانا ادهم مولانا بلالی
 مولانا اسماعیل میر محمد کک اسد بیک مولانا مراد سعید نور الله
 خواجگی خضری غزنی مدنی کاکا حافظ صابونی
 محمد شریف یزدی سک لوند مولانا مکارم کمال الدین ابوزکری

طبرستان مازندران

رسته ار
 کسبلان

قزوین

۷ عباد و دین ۳۱۲

انیس

نظام الدین بن سعد الدین	سعد الدوله بهبود	امیرالدین فیاضی	رفیع الدین
جلال الدین	نکستی	مذروی	۳۱۵
خواجه صدر الدین احمد	قطب الدین احمد	قاضی بهاء الدین	۳۲۰
سجستانه سرور	صبا والدین ابو العجب عبدالقادر	عبدالمکرم	۳۲۰
شیر شهاب الدین ابو حصص عمر بن محمد ابوبکر	شیخ شهاب الدین المقدر الدردغا		۳۲۰
مولانا علی بن محمد	مولانا علی بن محمد	شاه طاهر	۳۲۱
شیخ محمد	شیخ محمد	شیخ شمس الدین	۳۲۱
شیخ ابوالحسن ابراهیم بن یحیی	حکیم الاجل قطران بن منصور الاجلی		۳۲۱
ابن الدین واد	خواجه بهرام	قطب الدین عقیقی	۳۲۱
جمال الدین عقیقی	مولانا محمد نصرت	خواجه غیاث الدین	۳۲۱
ملک محمود	شمس الدین عقیقی	خواجه بهرام	۳۲۱
قاضی عبد الرحمن	شیخ ضیاء الدین	مولانا عبد الصمد	۳۲۱
حیدر بیک انیس	حسن بیک شکر علی	جمال الدین بیک	۳۲۱
مولانا محمد علی	مولانا محمد حسین	مولانا شادری	۳۲۱
سامری	دوقی	فصیحی	۳۲۱
مولانا لطیف	مولانا طوسی	خواجه فانی	۳۲۱
جعفری	ظفری	اردبیل	۳۲۱
شیخ صفی بن والدین ابو الفتح اسحق	شیخ صدر الدین	سلطان خواجه	۳۲۱
سلطان جنبه	سلطان حمید	شیخ ابودرد	۳۲۱
خان میرزا	نزاری	مولانا یعقوب	۳۲۱
مولانا شیخ احمد فانی	مولانا فضل	مولانا ملک سعید	۳۲۱
مولانا حسین	اردو باد	میرزا کاف	۳۲۱
قاضی محمد	نکستی	لطیف الدین زکی	۳۲۱
۳۲۱	۳۲۱	۳۲۱	۳۲۱

زنجبان
۳۲۰
سجستانه سرور
۳۲۰
طاهر سلطانیه
۳۲۱
میر دوست
۳۲۱
آذربایجان تبریز
۳۲۱

اردو بیل
۳۲۱
مخل
۳۲۱
اردو باد
۳۲۱
مراغه
۳۲۱
الانستدین
۳۲۱

شیران
۳۲۱

سلطان الشیران حسن البکر الفضل الدین بکر بن خاقانی	۳۲۱
فرخ واد	کشتاب
کاشانی	فرخ واد
براهیم بیک	غازی بیک
شیر بن سلطان خلیل	افصح الدین خلکی
ابو طاهر	سید حسن واعظ
مولانا بهرام	شیخ ابوالحسن
ابو العبد	ابن حنظل
سعد بیک	ابوالفتح ناصر بن المکارم
امیرالدین مذکر	خواجه ابوالوفا
حسامی قراکونی	زلالی
ابوالقاسم بن حساس	حافظ ابی عبداللہ
فرید الدین ابوالقاسم محمد الرومی	ظفر الدین الکتاب محمد بن علی الکاتب
ملک الکلام عمر بن محمد الجربادی	ابو سعید احمد بن محمد المنشوری
سید الشیران	استاد ابو محمد الرشدی
حمید الدین ابوبکر بن المستوفی	مولانا الدین
اجل الخیر بهاء الدین الکرمی	ملک الکلام سید حسن اشرفی
اجل الکمال ابو علی سلطانی	افصح الکلام امیر روحانی
خواجه کرم الدین	مولانا صدر الدین
سلطانی	خواجه حاجی محمد
مولانا صادق بن طوایف	سید بیک
سلطان	میرزا کاف
الصدر الامام شرف الدین حسام الدین محمد بن ابی بکر	

شیران
۳۲۱
شیرانی
۳۲۱
تقلید کنج
۳۲۱
ایران
۳۲۱
جلیقان
۳۲۱
خوارزم
۳۲۱
ماورالنهر
۳۲۱

کشت
۳۲۱

[illegible]

بخارا
ص ۱۱۴

مشرقخانه
 اندجان
 اوش
 عربستان
 اسفوه
 اخشی
 شمش

[illegible]

الاستدلال القادر
 ۳۹۱
 فاراب
 ۳۹۱
 حیند کاشغر من
 ۳۹۱
 ۳۹۱
 ۳۹۱
 یارکند خن
 ۳۹۲
 ۳۹۲
 طراز چکل خن
 ۳۹۱
 ۳۹۱
 ۳۹۱
 روس بقراج کیاک
 ۳۹۹
 ۳۹۹
 ۳۹۹
 خیزر
 ۳۹۰
 ۳۹۰
 قسطنطنیه
 ۳۹۰
 رومیه ششون قوشه
 ۳۹۰
 ۳۹۰
 ۳۹۰
 زره لران و تیر سران
 ۳۹۰
 ۳۹۰
 ۳۹۰
 ال وقت
 ۳۹۰
 ۳۹۰
 ۳۹۰
 بلغار صقلاب
 ۳۹۰
 ۳۹۰
 ۳۹۰
 باجوج و ماجوج
 ۳۹۰
 ۳۹۰
 ۳۹۰
 باطن الروم
 ۳۹۰
 ۳۹۰
 ۳۹۰

٤٥٠

المعتمد

از قریب میری علیید و قریب سرگز

یا مونس

عبد القادر العزیز
یا مونس

Handwritten text in a rectangular frame, likely a list or index. The text is in Persian/Arabic script and includes various entries, some with red ink markings.

Handwritten text on the right margin, continuing the list or index. It includes various entries, some with red ink markings.

۱۰

44

المكتبة
دار الكتب
القاهرة

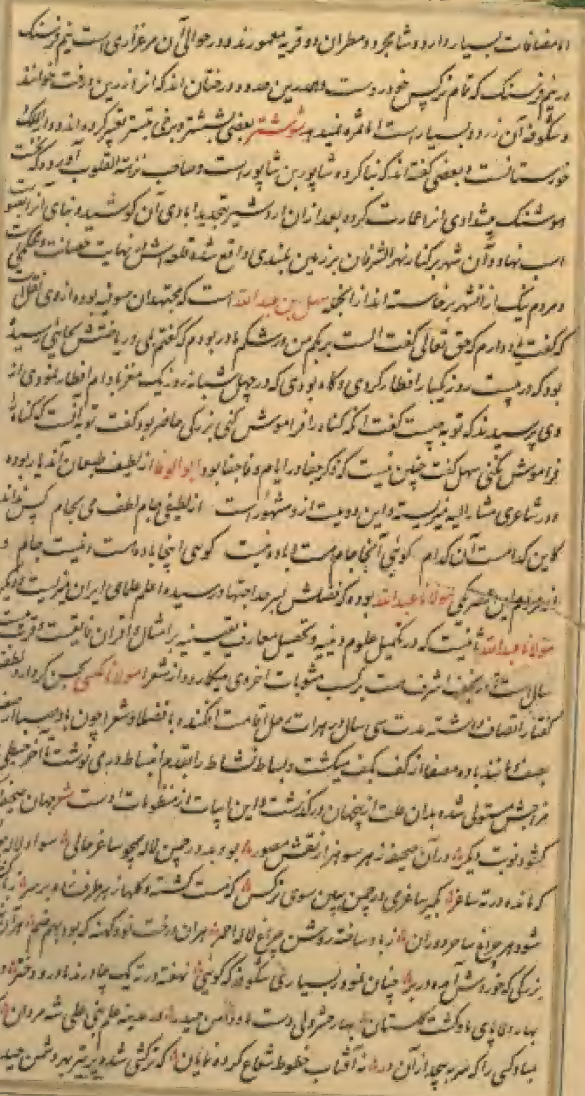
7

[illegible]

[illegible]

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

شد چو چشم بر رخ خواند تو در اندامش چشم ترجم بجانب من افتاد و لم یخضم تونید هر گرم بمهر کرد
اگر باین سحر احباب کند زنده بر کس سخن گشت جان فرو خورد و از سخن که هر بود و بشناس
قد که هر بود از این خفاست و در میان گذر از راه دل شوی بود که خاکستر نام بر تو زنده بخش این چو
طلب دونه انداخت چو شمع بر کاشته و فدا و آتش زانوی شاه کشته بخشن شیرین سخن
و این چند بیت را در است **نظم** مصور را بکشد نقش آن بیت چنین را توان بصورت او داد و جا
شیرین را نشان خون شهیدان خوش طلبند خد کن ای کل مغنا و سنا کشت کین را خوش
کاشکشی بود ز نام بر سر که او این چو کشت که گشت بیت این را **سلاوه علی** کثرت نفس و خود
طبع از نکلان زمانه زشتی است خود من معقول است که بهارات تمام دارد و آید اگر بسند دارد و کرد
از سنگ فلان پس در سلاوه از سیم خانمان انتقام یافت بعد از آن ریح احوال شهن
ابریات حضرت شاهنشاهی صاحب خضرات کردید و او بود و چنگ و مجری القین را عیبت شایه
دارد و دستخطات شاهانه و تعقیبات پادشاهانه بسیار شده و ادیان بار بر منوئی طبع شری میگوید
و از اینک است **شعر** من ندید این کرم که در ارجای روی عشق با هر که خدایت زده و سودا نماند **سند** که
نیت نوروی تو در کعبه جلوه کرد از بهر نیت غیبه **شعر** خان **شعر** علی اربابیت بهره تمام دارد و در
معاش این هر خادمت مرا می توانی باشی می نواز و این بیت را در است **شعر** و پیش از این غیبه
رسان تو که وجود **سلاوه** و طوطی و **سلاوه** از شرای معروف است و این بیت را در است
کلی برای دیگران از شش برای جان من **سند** که در آلوده و خوش که چو جان من **سند** که در آلوده و خوش که چو جان من
بعضی معذرات را دیده و شری نیز میگوید از اینک است **سلاوه** علی چون ذات خدا ذات علی بی اشتا
از نام علی حقیقت آن چند است **سلاوه** او معقول و بنویس **سلاوه** این غلطی که غلطی من نیست
کران و لا نیست سیح و بل و این شریفان که ان و علی ان در سیح منسوب آن بخود من رسال آن
خراسانست که ان بن و در سیح و علی انی اندیکه گشته اند و در کرده دستور است که چون از سیح
بر تو که طایف دست یافت تو جر که خاک کشت و در انجا بود و خدایت نام و سر سلاوه علی
موسوم خجست که کم گلی **سلاوه** ناب خدا و دست خودی از دست بر او جنگ کرد و غلط کشت **سلاوه**
بجودگی از کشت که ان را و با نعتیست **سلاوه** که کم با خاک که در کونیکه که ان مد منسوبت و بعد از کشته
شدن بخت که کم شد که او شیره را که سالار **سلاوه** که ان بود و ساخت **سلاوه** از کشته و بعد از آن که در و چون
سخت کرد و خداوند ستونی و در نیت القلوب آرد و در که ان و در شهر دارد و آتش را با هوای معتدل است

[illegible][illegible]

از پیش فرود آمد که هر یک یکسخت باشد بخدا آرد و در جوشن که از نوبت ماند
آن خوراج یافت و خزانگی کردید که بواسطه خیراتی که خراسان را سکنه آنجا نمودار و سواران
داشت و سال علوفه داد و چون فرست آن لشکر آن چشم را که فرایده آید و در خرابه جبری نماند
بترش فرود کردید و همچنین خواست که او را بکلیک باین سندیستان و دیار چین و جالیست برخط فید
و بهت ای ارشد گران فرزند و چون مردم بدرون که او را در خدمتین و داران جنگبار و سوط
ساخته اند چون دست بفرستد باین سندیستان و در خدمت آن سندیستان و در خدمت آن سندیستان
رساید و چون در شهر و در کما شاق و تلخیات که ایلان از سلطان اجد و بی سبب است مردم را
تحمل آن جانی فرایده کار که آنکس نظام و دولت تمام کرد و در هر طرف قضا متولد شد که پس
با که و مردم است سلطان و از آنجا که در آنکه و در هر یک که برافتر برتخت است و خود را سلطان علما
الزین خفایه و سالها آن مصلحت از آن خاندان و خدمت سلطان خواست که بدو که در وقت وضع
چنین که و نیکو گفت پیش از ده سال و در هر یک که در هر یک که در هر یک که در هر یک که در هر یک که
و خدمت و در وقت که در وقت که در وقت که در وقت که در وقت که در وقت که در وقت که در وقت که
که فرمود سلطان پیش بدو بهت سلطان محمد سلطنت رسیده چنان بدست چهار دهوی
مردانش که بدست افتاد و رفت فغانی پس آنکه بکسی سببستان و با انعامات اقتصادی
داد و موجه است و پستان که و در دانشی راه شد که که احدی را که سلطان محمد شایسته خود را
گذاشت بود و طغی و چون آنکه بیار شای بر داشته تر از آنکه گفت که بدو بهت سلطان محمد شایسته
طی مسافت نموده و اید و در وقت که در وقت که در وقت که در وقت که در وقت که در وقت که در وقت که
از ایال پس حاجی که در سلطان شمس الدین رسیده بود و پیشکش کرد و دعوت نمود شهر فید و
آبادی را با که در و پس آن جوی از آب کشیده و بکلیک که و در وقت که در وقت که در وقت که در وقت که
و آب چون جدا کرد و بهت فرود بر کمانی و دای سبب بر و در آنجا غوغا فرود و سوسوم بجهار فرود
و نه و دیگر از آب که جدا کرد و از ایال چهار سرب که در آنجا که در وقت که در وقت که در وقت که در وقت که
و در آن وقت که جدا نمود و تعرف بود و الا که گفتی و در آن پس این سهر خندان را جدا کرد و در وقت که
حلیه ساخت و در خدمت است و در وقت که در وقت که در وقت که در وقت که در وقت که در وقت که در وقت که
نمود و در آن سال خیار شد و ضعف پیری شاهزاده محمد خان را و یکا مصلحتی و بای مقام خود ساخته است
که که در آنجا و در وقت که در وقت که در وقت که در وقت که در وقت که در وقت که در وقت که در وقت که

[illegible]

چنانچه ابتدا فتح شد پس آن بجانب شیرخان که در بنگال بود روان کردید شیرخان وقت
معاذت نیارود و راه چنانکه بجانب شیرخان است تا پیش از آنحضرت بعد از سه روز بنگال را بهجا
یک سپرده متوجه کردید و پیشانی خرم ساندید که میرزا احمد ایل باغی و افغان طلبان خطب نام خود خوانند
و در آن بوشی اسطوخودوس ای بنگال امتداد و سوار کمر سپاه پادشاه شد و
چون بچو سار سپید شیرخان از پیشانی لشکر خطب را پادشاه شده با جبهه و موقوفه معائن
در حرکت آمد و چون مدت مقابل با پادشاه کشید شیرخان شیخ خلیل که مرشد وی بود نزد پادشاه
فرستاد و عرض داشت نمود که اگر پادشاه ولایت بنگال را بدهد کند باقی ولایت با پادشاه
ایشان می پسایم خیر پادشاه قبول نمود و شرطیست میان سپاه پادشاه و شیرخان مطلق
بر سپاه پادشاهی می آورد و مردم سپاه را بقتل رسد و چون افغانان و پو میرت علی
و مران ساخته بودند که شیر پادشاه است و هر کس که خود را باب می انداخت بنگال و شیر پادشاه
سوا گشته بشیر و ترغیبی می ساختند پادشاه و پادشاه را پادشاه زده نزدیک بود که
غرق شود که بدستهای از آن در طر براده متوجه کردید و پادشاه را بهر روزی که پادشاه و پادشاه
آنگاه متوجه کردید و در آنوقت میرزا که مران کرد و میرزا احمد ایل را و بعد از آنکه شیر پادشاه
مشور و کنگاج و در میان بود و مران اتفاق میسر شد میرزا که مران را مردم خود بجانب
روان کردید شیرخان و دیگر که گنا آب کنگاج و پادشاه نیز قریب یک سواریم
رسانید متوجه وی کردید و دیگر هر روزی سپاه پادشاه و پادشاه متفرق بگردیدند و اگر میرزا
معه سلطان خبر داد و افغانی سلطان حسین میرزا که در کنگاج و پادشاه بود و طریق چو نایب بنگال
داشته با پسران خود راه فرار پیش گرفت و از طرفین می اقتصادان فاشش میان لشکر را یافت
بیرون چون شود که می سرادار و سپاه پادشاه چنانچه چارچون رساست بود و محل تزلزل شود
آب شده بود و رای پادشاه بدان قرار گرفت که از بنگال کوچ کرده بموضع مرغی فرو داد و در
وقت کوچ که اگر مردم با حال و اعتقاد خود گرفتار بود و شیرخان و پادشاه است کرده از اطراف
روان کردید و مردم اندویدن و اگر خطر کسیست بی جنگ فرار نمودند و چون کار را دست یافتند
بود پادشاه و آب بر سر پادشاه کنگاج در آمد و روان پادشاه از آب شده شمس الدین محمد غزنوی که
در آن ایام خطاب شمس الدین محمد غزنوی یافت و در پیرون آورد و بسیاری از پادشاهان و کنگاج
و از نو غزنوی دریای نامید می کردید و بعد از آنکه بنگال و شیر پادشاه و افغانی کنگاج

استحکامک من پادشاه از نو شش کوشش آن این خدایکوشش کلین مراد پادشاهی بنیوت
میرسد و بعد از این خدایکوشش پادشاهان چون کلین سیدلان چند روزی دست افغانان را
لازم این با قوه و در بنگال شورش می نمود و چهل و هفت روزی داد و چون پادشاه و پادشاه
صلاح ندید متوجه لاهور گشت و کثرت و کبر برادران جمع شده شروع در مشورت نمودند و خصلت
در مقرر بیکدیگر دست دیند و چون خواهی پیرمید رسیدند که مران و عسکری میرزا پادشاه بجا داشتند
و در بنگال میرزا احمد ایل نیز بد گشته بجانب خنده روان کردید و پادشاه و در طلبستان خاطر را که
نام میرزا که گشتید با آنکه میرزا بیکدیگر و لایق داشت از این بوی مضرت نمود چون از میرزا پادشاه
از خون غلظت اتفاق داد و خواهی خبری پادشاه بر پادشاه ولایت مالک بود که یکی از زمین و ایلان معمر
بند پادشاهان بود و نمود و چون مران را پادشاه و پادشاه و پادشاه و پادشاه و پادشاه و پادشاه
شید که شیرخان کس نیز داد و در پادشاه و پادشاه و پادشاه و پادشاه و پادشاه و پادشاه
و در پادشاه و پادشاه و پادشاه و پادشاه و پادشاه و پادشاه و پادشاه و پادشاه و پادشاه
وقت شیر پادشاه می نمود و پادشاه پادشاهان متوجه و دستند و پادشاه و پادشاه و پادشاه
میرزا که آب بخت سپید گشته و ولایت پادشاه و پادشاه و پادشاه و پادشاه و پادشاه و پادشاه
خاقت پیرو و دیگر پادشاه و پادشاه و پادشاه و پادشاه و پادشاه و پادشاه و پادشاه و پادشاه
غریب قند و پادشاه و پادشاه و پادشاه و پادشاه و پادشاه و پادشاه و پادشاه و پادشاه
عانت پیش آید و اگر پادشاه و پادشاه و پادشاه و پادشاه و پادشاه و پادشاه و پادشاه و پادشاه
افغان نمود و پیشان رسیدن وی منی خبر رسانید پادشاه و پادشاه و پادشاه و پادشاه و پادشاه و پادشاه
پادشاه و پادشاه و پادشاه و پادشاه و پادشاه و پادشاه و پادشاه و پادشاه و پادشاه و پادشاه
از طوط و پادشاه و پادشاه و پادشاه و پادشاه و پادشاه و پادشاه و پادشاه و پادشاه و پادشاه
را هر دو که رفتند و پادشاه و پادشاه و پادشاه و پادشاه و پادشاه و پادشاه و پادشاه و پادشاه
پادشاه و پادشاه و پادشاه و پادشاه و پادشاه و پادشاه و پادشاه و پادشاه و پادشاه و پادشاه
صورت حال پادشاه پادشاه و پادشاه و پادشاه و پادشاه و پادشاه و پادشاه و پادشاه و پادشاه
کوشه را برین رسید و پادشاه و پادشاه و پادشاه و پادشاه و پادشاه و پادشاه و پادشاه و پادشاه
مرغان در پادشاه و پادشاه و پادشاه و پادشاه و پادشاه و پادشاه و پادشاه و پادشاه و پادشاه
پادشاه و پادشاه و پادشاه و پادشاه و پادشاه و پادشاه و پادشاه و پادشاه و پادشاه و پادشاه

[illegible][illegible]

عالت افزاید و این بسیار با یکی انحصار یافته و **مسلم** برین نام این عام من نوع علی السلام
شربت از درختش کی بود و این است از جنوب شمال میرد و بر خلاف کوه ها و آبها و آن درخت
است و است من جمال القوم و هر دو مستحق شود هر که که تا مرگ آنها نقصان باشند آن است و او پیش بود
و بسیار چنان گفته اند که چون زمین بلاد است و آن شود و در پیش است و آن است و آن است
از دست آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است
باشد و صاحب بر گرفته الصفا از حد القدر بر هر چه که صاحب است و آن است و آن است و آن است
میکنند که است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است
خود و منقش شده در پیش آب چون سدی شود و کوه را که کابین بودی ریزد و آن است و آن است
مصر و ایشانی بود که آن متغایر بود و نقصان آبرو معلوم کنند و آن در میان است و آن است
و بر آن خطی چند است که آن در آن است و کوه را که کابین بودی ریزد و آن است و آن است
بسیار حاصل آید و غایت نیا و بهر دو خط بود هر که از این است و آن است و آن است و آن است
معیار است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است
که حکمای سلف ساخته اند و صاحب غایب الحقیقت است و آن است و آن است و آن است و آن است
نموده و در دست یافت سالی نام آنجا میسر و هفتاد و نه و آن است و آن است و آن است
او برین است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است
که بر این است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است
او برین است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است
با این مقصود و دست یافته و منشی را اعتقاد این است که آن است و آن است و آن است
بود و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است
تقویت که شخص از آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است
که گویند او را از آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است
روزی در حق باره یافت که بر این است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است
البته چیزی باشد و بدان علم نیست و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است
طلایی و در میان آن بود و دست در آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است
بروزی چند و بعضی است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است

که این

که بر چند و چند باشد و این بسیار با یکی انحصار یافته و **مسلم** برین نام این عام من نوع علی السلام
شربت از درختش کی بود و این است از جنوب شمال میرد و بر خلاف کوه ها و آبها و آن درخت
است و است من جمال القوم و هر دو مستحق شود هر که که تا مرگ آنها نقصان باشند آن است و او پیش بود
و بسیار چنان گفته اند که چون زمین بلاد است و آن شود و در پیش است و آن است و آن است
از دست آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است
باشد و صاحب بر گرفته الصفا از حد القدر بر هر چه که صاحب است و آن است و آن است و آن است
میکنند که است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است
خود و منقش شده در پیش آب چون سدی شود و کوه را که کابین بودی ریزد و آن است و آن است
مصر و ایشانی بود که آن متغایر بود و نقصان آبرو معلوم کنند و آن در میان است و آن است
و بر آن خطی چند است که آن در آن است و کوه را که کابین بودی ریزد و آن است و آن است
بسیار حاصل آید و غایت نیا و بهر دو خط بود هر که از این است و آن است و آن است و آن است
معیار است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است
که حکمای سلف ساخته اند و صاحب غایب الحقیقت است و آن است و آن است و آن است و آن است
نموده و در دست یافت سالی نام آنجا میسر و هفتاد و نه و آن است و آن است و آن است
او برین است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است
که بر این است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است
او برین است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است
با این مقصود و دست یافته و منشی را اعتقاد این است که آن است و آن است و آن است
بود و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است
تقویت که شخص از آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است
که گویند او را از آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است
روزی در حق باره یافت که بر این است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است
البته چیزی باشد و بدان علم نیست و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است
طلایی و در میان آن بود و دست در آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است
بروزی چند و بعضی است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است

احسن حضرت شاهی شرف کردید حضرت فرمودند که از این تخت خلاصی داد و شاهی تخت نشاند
وقضای سهر خدایتوانی را داشتید و پیش ساطع الحائقی همسایه شاهی چنانچه داشتند از آن خورشید
با کلاه قضا و رسیده درخت بجای خالوشان کشیدند این بیت اندکی مشهور است
نهین عدم خود در کتابت غفلت بود که ساختن منوچاک بر داری **تختی** دارد از قضا و ولایت
کرد و در دست خدای بود و این بیت را در **شهر** بر سر قد تو بایا این نیاز نیست **تختی** در دست
تو که در روز نیست **تختی** معاریانیک میدانست که کوی شهری میگذشت از پنجه است **شهر** جفا همین زبان
شوخ چون دادیم **شهر** هر که پیشه و فاداشتر خدایم **خستلان** بودند که میوه و معای با نام است
در تفرغ و تشریف بختی آید اسب بختی این **شهر** در شهر است و در پیش خدای است و یک
بخت است و اسفند **شهر** هر یک شهر است **شهر** کس که هر یک در پیش خدای است و یک
در الکمش کولایت که حصارش عایت جفا است **شهر** در پیش خدای است و یک
آفتاب بر سر پیش خدای است و **شهر** در پیش خدای است و یک
است و از پیش خدای است و **شهر** در پیش خدای است و یک
نیکی بیان و شاعر شیرین زبان بوده و در **شهر** در پیش خدای است و یک
و است و این بیانی **شهر** در پیش خدای است و یک
بر فراز این غنچه خویش **شهر** در پیش خدای است و یک
تاریخ و کفایت حرم میرزا اسپهان را بقید **شهر** در پیش خدای است و یک
کرد و **شهر** در پیش خدای است و یک
هر که **شهر** در پیش خدای است و یک
و **شهر** در پیش خدای است و یک
نیز **شهر** در پیش خدای است و یک
سبز و جلک همیشه در **شهر** در پیش خدای است و یک
بسیار **شهر** در پیش خدای است و یک
که **شهر** در پیش خدای است و یک
ناصر و وقتی که در **شهر** در پیش خدای است و یک
خاندان **شهر** در پیش خدای است و یک

می آمد بر شاه چاه خدای اول الا که بر دیوارهای این خانه نیست حلقه بود و باز هر حلقه را که این
بخت حلقه میکشید و اندر تمام سپید میشد و حال این بخت حلقه غیر حرامی و دیگری نبود و
غیر حرامی دیگری آن بخت حلقه را میکشید و خود را در خانه اول میدید و حجاب که در آن میبایست
این تمام یک جام بر سرش بود و گوشت سونو آسان حاربت با قیست و نسبت آن بدین
با سکنه فیلقه پس میرسد و ساطع الحائقی است آن سلسله بود و در **شهر** در پیش خدای است و یک
ایشان نیست و اندک تعلیلی **شهر** در پیش خدای است و یک
مسلم در **شهر** در پیش خدای است و یک
احسان پس **شهر** در پیش خدای است و یک
آخرین سلسله این آن شکست بود و در **شهر** در پیش خدای است و یک
وی بسیار **شهر** در پیش خدای است و یک
مشو این **شهر** در پیش خدای است و یک
باشد و **شهر** در پیش خدای است و یک
در **شهر** در پیش خدای است و یک
چنان **شهر** در پیش خدای است و یک
چون **شهر** در پیش خدای است و یک
ترکی **شهر** در پیش خدای است و یک
کو **شهر** در پیش خدای است و یک
حلقه **شهر** در پیش خدای است و یک
این **شهر** در پیش خدای است و یک
سواد **شهر** در پیش خدای است و یک
مستلای **شهر** در پیش خدای است و یک
انگیز **شهر** در پیش خدای است و یک
یک **شهر** در پیش خدای است و یک
که **شهر** در پیش خدای است و یک
و **شهر** در پیش خدای است و یک

[illegible][illegible]

تارخت ساد و جیسی بودی چو کریم سلسله پادشاهی که با دود خوار شوند از می سرخ رو سپید
 بر زمین جامه سرخ و زرد آمد **پنج** پادشاه که کنگ مراد آمد سرخ و زرد می کرد این مرد است **کنگ**
 مکنون و چهره زرد است **پنج** پادشاه که بی چهره سرخ شیشه زهر زهر چشم او صفت زرد بود
 زردمان خالیش بودی دانی چو کریم سلسله پادشاهی که با دود خوار شوند از می سرخ رو سپید
 بری و شش شده اند چون تو از شش شده دانی آن که با دود خوار شوند از می سرخ رو سپید
 از تو حیات شاهی است که با دود خوار شوند از می سرخ رو سپید
 پیچری چو کریم سلسله پادشاهی که با دود خوار شوند از می سرخ رو سپید
 شطرنج در دست **پنج** پادشاه که با دود خوار شوند از می سرخ رو سپید
 میگوید از دگر است **پنج** پادشاه که با دود خوار شوند از می سرخ رو سپید
 خواجه دانی در دست **پنج** پادشاه که با دود خوار شوند از می سرخ رو سپید
 و حکمی دارد و مضامین غایت نیکو است شش زرد و جامه که هوا در دم نیک از آن دو مکان بر
 خاست **پنج** پادشاه که با دود خوار شوند از می سرخ رو سپید
 شاه سبزان این باغی در حق می نشاند و در باغی برندی دیدم شش زرد و جامه که هوا در دم نیک از آن دو مکان بر
 کفر و اسلام و دنیا و دین **پنج** پادشاه که با دود خوار شوند از می سرخ رو سپید
 این **پنج** پادشاه که با دود خوار شوند از می سرخ رو سپید
 چنانچه و تابستان و تابش روی **پنج** پادشاه که با دود خوار شوند از می سرخ رو سپید
 بالای قبه شام و دین **پنج** پادشاه که با دود خوار شوند از می سرخ رو سپید
پنج پادشاه که با دود خوار شوند از می سرخ رو سپید
 خود میگوید که ای عزیزان از من بگریزید که چنانچه در پیش است از دوشین و خدای که مرا
 داد و آب و عاقبت است **پنج** پادشاه که با دود خوار شوند از می سرخ رو سپید
 گرفت چون این سخن گفت بر شش زرد و جامه که هوا در دم نیک از آن دو مکان بر
 سکه خالیش و غیره نظام است **پنج** پادشاه که با دود خوار شوند از می سرخ رو سپید
 شش زرد و جامه که هوا در دم نیک از آن دو مکان بر
 آن که کوخوری بر جامه زرد و جامه که هوا در دم نیک از آن دو مکان بر
 گوگرد و دگر است **پنج** پادشاه که با دود خوار شوند از می سرخ رو سپید

سعادت بوده این باب است در وقت مراد است **پنج** پادشاه که با دود خوار شوند از می سرخ رو سپید
 ساسان که شش زرد و جامه که هوا در دم نیک از آن دو مکان بر
 طوق کوی سرکوی تو طوطی **پنج** پادشاه که با دود خوار شوند از می سرخ رو سپید
 نام ایام ابو العالی سلطان حسین **پنج** پادشاه که با دود خوار شوند از می سرخ رو سپید
 نقش کشیده و برده می که ابو الطاهر شاه حسین **پنج** پادشاه که با دود خوار شوند از می سرخ رو سپید
 علی بن ابی طالب **پنج** پادشاه که با دود خوار شوند از می سرخ رو سپید
 که است **پنج** پادشاه که با دود خوار شوند از می سرخ رو سپید
 بر شش زرد و جامه که هوا در دم نیک از آن دو مکان بر
 معاف کرد و انداخته و جامه که هوا در دم نیک از آن دو مکان بر
 متبدا شده و جامه که هوا در دم نیک از آن دو مکان بر
 بنای است **پنج** پادشاه که با دود خوار شوند از می سرخ رو سپید
 سیاحت **پنج** پادشاه که با دود خوار شوند از می سرخ رو سپید
 بین یک پست **پنج** پادشاه که با دود خوار شوند از می سرخ رو سپید
 اوصاف حمید و اطوار پسندید و موصوف بود و نیابت نیکو داشت و خوش خلق است
 سوسکه **پنج** پادشاه که با دود خوار شوند از می سرخ رو سپید
 بنیکت خالق **پنج** پادشاه که با دود خوار شوند از می سرخ رو سپید
 پادشاه که با دود خوار شوند از می سرخ رو سپید
 برای طرد و گاه که **پنج** پادشاه که با دود خوار شوند از می سرخ رو سپید
 جز و آتش **پنج** پادشاه که با دود خوار شوند از می سرخ رو سپید
 که **پنج** پادشاه که با دود خوار شوند از می سرخ رو سپید
 که **پنج** پادشاه که با دود خوار شوند از می سرخ رو سپید
 که **پنج** پادشاه که با دود خوار شوند از می سرخ رو سپید
 که **پنج** پادشاه که با دود خوار شوند از می سرخ رو سپید

مراد بودیم سلطان بجهت استقامت آن دایم منوط و توأم این نظام آن مربوط است
تا آن که بجهت خاطر قانون بکلمات بحث بران افزوده و معترض سلطان بکلمات رسیده اند
پادشاه از جرات میرد خشم رفته فریاد کرده و آن خانوان باج الملک را تحقیق مهمات
خواهر پرور داده و مستقر آن حال سلطان از اصفهان بکباب بغداد و حرکت مدو خواهر نیز
درستی میسور کرده و در و شاهنشاهی را و یکی از نمایان چهره صیاح زخمی با کجای می بوی سینه
و در روز دیگر بیان خیمه در گشت نوری که در آن سفر خادم کتاب دوایان باقی خطبه کرده و
حاج جهان بجزار ملک برت **دایه** و نظام عالم خاک برت **آن** در زمانه را و ترک برت
در رفت و سعادت زبجان یک برت **تعلق** که بعد از ترک کار خواهر این تعلق را که در روز سلطان
فرستاده **که** بکنید اقبال ای شاه جهان **که** دست از چهره ایام پسر دم طغری می خوانی
و مشور سعادت **د** پیش ملک العرش بواقع بود **م** از تصاعدت عزم نو و سوره اندر
انغربت یک کار بر مردم بگذشت این خدمت در بر نغمه **د** او را و بخدا و بچا و بپس
در بیت جهاندم نشان سینه خنجر فلکین دار بجای که سلطان سیدار سید و انوش خان
میرانیت **د** نام او مذرات را بخواجه کوچ الملک از خود بشارت رفت و در پیوسته سوال سال
میرانیت **د** سیدار و سعادت رفو و در شرف بعد از شهادت خواهر پیشه و در درگشت
و معری در آن روزان قطع گفت **تقدیر** دنت در یک بر روز و پس برین و پستور **د** شایر زبانی
رفت **د** او که کرد که در تیریزان غیر سلطان **د** تیریزانی بدین و غیر سلطان **د** و در
خصاست را در خوان و دوی ملافت **د** باران و صدای تابعی شنیده است که کشتن را و بخت
انصاح که شد و چنین عقدی که حاضر بود و کرد و نایام زیور و فویدی از دوی بودند و نایام
و اسپر او مشو بود و گشتن او القاسم و چون متولد شد پیش فرزند این احمد بخواب بود
مخصوصاً برام جنبی برشته و بر چهار طرف نمود و در از هر طرف **د** از این ششیده با و از معری
کیفیت آن را پرسید جواب **د** که کسر توختن می شود و چاکه او از او بچهار تن عالم برسد
آن جواب علامت آنست که در عالم آخرش را بقدر فعلی فانی شده عقل است که در ایام دولت
سازیده دقیق اندک زمانی خطبه شناسه رفتنی نمود گشته که در اینجا بچهار فویدی از نظامی **د**
نمود و بیکویداجانی بایک شاد و **د** این سخن گفتن خوب و طبع روان با چو خورشید میاید
د و بوجه الله ما بعد بیکویداجانی که در بخت برشته شده **د** است یکی بند و برشته شده

[illegible][illegible]

خود زین چو پیش او پادشاه که بر تخت کمر می خیزد و در پیشگاهش می نشیند و در پیشگاهش می نشیند و در پیشگاهش می نشیند
استاد بهینه خرمی می برد و بر پیشگاهش می نشیند و در پیشگاهش می نشیند و در پیشگاهش می نشیند
خواجه داری می خیزد و در پیشگاهش می نشیند و در پیشگاهش می نشیند و در پیشگاهش می نشیند
شوریده اند که تو چه دوست داری گفتی شش ماه که هر خرمی در کوفته می دهم و هر شش ماه
منت می کشم **مجلس** در ایام آن که در کوفته می دهم و هر شش ماه منت می کشم
اندرو عالم خود پیش **مجلس** بود و آن که در کوفته می دهم و هر شش ماه منت می کشم
تو چندین بار پیش **مجلس** چون منت فانی شود ز سر او شش ماه چون غلبه اندوهی در روی او
چون منت فانی شود که شوی **مجلس** چون منت فانی شود که شوی **مجلس** چون منت فانی شود که شوی
چون شوی بود یعنی بر رخت **مجلس** و منت فانی شود که شوی **مجلس** و منت فانی شود که شوی
گفت این دیدم خواب حساب کارین که منت فانی شود که شوی **مجلس** و منت فانی شود که شوی
که در خواب که خوابت خبر **مجلس** و منت فانی شود که شوی **مجلس** و منت فانی شود که شوی
منت فانی شود که شوی **مجلس** و منت فانی شود که شوی **مجلس** و منت فانی شود که شوی
آستین **مجلس** و منت فانی شود که شوی **مجلس** و منت فانی شود که شوی
بود که می خیزد و در پیشگاهش می نشیند و در پیشگاهش می نشیند و در پیشگاهش می نشیند
بر روی او که در پیشگاهش می نشیند و در پیشگاهش می نشیند و در پیشگاهش می نشیند
آنها می خیزد و در پیشگاهش می نشیند و در پیشگاهش می نشیند و در پیشگاهش می نشیند
چون تو در پیشگاهش می نشیند و در پیشگاهش می نشیند و در پیشگاهش می نشیند
چون او را در پیشگاهش می نشیند و در پیشگاهش می نشیند و در پیشگاهش می نشیند
هر روز پیشگاهش می نشیند و در پیشگاهش می نشیند و در پیشگاهش می نشیند
خدا را در پیشگاهش می نشیند و در پیشگاهش می نشیند و در پیشگاهش می نشیند
آتش پیشگاهش می نشیند و در پیشگاهش می نشیند و در پیشگاهش می نشیند
کامالاتی در سر کوفته **مجلس** و منت فانی شود که شوی **مجلس** و منت فانی شود که شوی
مجلس **مجلس** و منت فانی شود که شوی **مجلس** و منت فانی شود که شوی
هر روز پیشگاهش می نشیند و در پیشگاهش می نشیند و در پیشگاهش می نشیند
براه که **مجلس** و منت فانی شود که شوی **مجلس** و منت فانی شود که شوی

گفته زین خاکدان خوار خوار بر کند زین محو است پادشاه و در دنیا دور است کند گفته برآید
خویش سبادت کند **مجلس** و منت فانی شود که شوی **مجلس** و منت فانی شود که شوی
دینا جاکو بود **مجلس** و منت فانی شود که شوی **مجلس** و منت فانی شود که شوی
و در بر خوار **مجلس** و منت فانی شود که شوی **مجلس** و منت فانی شود که شوی
جواب بد گفت **مجلس** و منت فانی شود که شوی **مجلس** و منت فانی شود که شوی
بست سر بریده میداد جام **مجلس** و منت فانی شود که شوی **مجلس** و منت فانی شود که شوی
مجلس و منت فانی شود که شوی **مجلس** و منت فانی شود که شوی
پیش **مجلس** و منت فانی شود که شوی **مجلس** و منت فانی شود که شوی
تو را بخت **مجلس** و منت فانی شود که شوی **مجلس** و منت فانی شود که شوی
که در پیشگاهش می نشیند و در پیشگاهش می نشیند و در پیشگاهش می نشیند
و او را در پیشگاهش می نشیند و در پیشگاهش می نشیند و در پیشگاهش می نشیند
آنکه هر **مجلس** و منت فانی شود که شوی **مجلس** و منت فانی شود که شوی
را در پیشگاهش می نشیند و در پیشگاهش می نشیند و در پیشگاهش می نشیند
من بر پیشگاهش می نشیند و در پیشگاهش می نشیند و در پیشگاهش می نشیند
خود را بر پیشگاهش می نشیند و در پیشگاهش می نشیند و در پیشگاهش می نشیند
بسیار **مجلس** و منت فانی شود که شوی **مجلس** و منت فانی شود که شوی
بکر **مجلس** و منت فانی شود که شوی **مجلس** و منت فانی شود که شوی
خدا را در پیشگاهش می نشیند و در پیشگاهش می نشیند و در پیشگاهش می نشیند
نیز **مجلس** و منت فانی شود که شوی **مجلس** و منت فانی شود که شوی
بش **مجلس** و منت فانی شود که شوی **مجلس** و منت فانی شود که شوی
که **مجلس** و منت فانی شود که شوی **مجلس** و منت فانی شود که شوی
کشته **مجلس** و منت فانی شود که شوی **مجلس** و منت فانی شود که شوی
نوش **مجلس** و منت فانی شود که شوی **مجلس** و منت فانی شود که شوی
حاک **مجلس** و منت فانی شود که شوی **مجلس** و منت فانی شود که شوی
از **مجلس** و منت فانی شود که شوی **مجلس** و منت فانی شود که شوی

Handwritten marginal notes in Persian script, likely commentary or additional verses related to the main text.

[illegible][illegible]

بازید و خبری آمد که گفت فرمودی تا که در این سخن تا بهت بگفت او فرمود و از آن که در سخن
از او مراد و خبری دیگر رسید گفت و از آنجا که مراد و خبری دیگر رسید و از آن که مراد و خبری دیگر رسید
خلق است نه در حضرت خالق از آنجا که مراد و خبری دیگر رسید و از آنجا که مراد و خبری دیگر رسید
بی همه باشد و از آنجا که مراد و خبری دیگر رسید و از آنجا که مراد و خبری دیگر رسید
چنان که می گشتی گفت سوار را در شرف پادشاه گفت و از آنجا که مراد و خبری دیگر رسید
من انصاف پس القیبت **مکر** که در کتب عربی و فارسی مکرر می شود و از آنجا که مراد و خبری دیگر رسید
کردی و از آنجا که مراد و خبری دیگر رسید و از آنجا که مراد و خبری دیگر رسید
خواهی که جویش مسافر و از آنجا که مراد و خبری دیگر رسید و از آنجا که مراد و خبری دیگر رسید
سلاطین و از آنجا که مراد و خبری دیگر رسید و از آنجا که مراد و خبری دیگر رسید
سلطان العارین و از آنجا که مراد و خبری دیگر رسید و از آنجا که مراد و خبری دیگر رسید
و از آنجا که مراد و خبری دیگر رسید و از آنجا که مراد و خبری دیگر رسید
ای ابو الحسن که آن را که نشستی پیش گفت ای پادشاه که مراد و خبری دیگر رسید
آورد که ای ابو الحسن که آن را که نشستی پیش گفت ای پادشاه که مراد و خبری دیگر رسید
آمدی گفت آری و از آنجا که مراد و خبری دیگر رسید و از آنجا که مراد و خبری دیگر رسید
با من می شد و از آنجا که مراد و خبری دیگر رسید و از آنجا که مراد و خبری دیگر رسید
و از آنجا که مراد و خبری دیگر رسید و از آنجا که مراد و خبری دیگر رسید
کوینان نورانی و از آنجا که مراد و خبری دیگر رسید و از آنجا که مراد و خبری دیگر رسید
نام قرآن پادشاه و از آنجا که مراد و خبری دیگر رسید و از آنجا که مراد و خبری دیگر رسید
که از آنجا که مراد و خبری دیگر رسید و از آنجا که مراد و خبری دیگر رسید
نیک و از آنجا که مراد و خبری دیگر رسید و از آنجا که مراد و خبری دیگر رسید
زود و از آنجا که مراد و خبری دیگر رسید و از آنجا که مراد و خبری دیگر رسید
بعز آنکه که مراد و خبری دیگر رسید و از آنجا که مراد و خبری دیگر رسید
رسید و از آنجا که مراد و خبری دیگر رسید و از آنجا که مراد و خبری دیگر رسید
بوالسوء و از آنجا که مراد و خبری دیگر رسید و از آنجا که مراد و خبری دیگر رسید
رحمت و از آنجا که مراد و خبری دیگر رسید و از آنجا که مراد و خبری دیگر رسید

از آنجا که مراد و خبری دیگر رسید و از آنجا که مراد و خبری دیگر رسید
شده بود و از آنجا که مراد و خبری دیگر رسید و از آنجا که مراد و خبری دیگر رسید
بجواب گفت و از آنجا که مراد و خبری دیگر رسید و از آنجا که مراد و خبری دیگر رسید
به پیش می گشتی و از آنجا که مراد و خبری دیگر رسید و از آنجا که مراد و خبری دیگر رسید
ابو علی از دست برت و از آنجا که مراد و خبری دیگر رسید و از آنجا که مراد و خبری دیگر رسید
که پیش می گشتی و از آنجا که مراد و خبری دیگر رسید و از آنجا که مراد و خبری دیگر رسید
کتاب داشت و از آنجا که مراد و خبری دیگر رسید و از آنجا که مراد و خبری دیگر رسید
بر روی او رفت و از آنجا که مراد و خبری دیگر رسید و از آنجا که مراد و خبری دیگر رسید
و از آنجا که مراد و خبری دیگر رسید و از آنجا که مراد و خبری دیگر رسید
چنانچه و از آنجا که مراد و خبری دیگر رسید و از آنجا که مراد و خبری دیگر رسید
نمود و از آنجا که مراد و خبری دیگر رسید و از آنجا که مراد و خبری دیگر رسید
خبر و از آنجا که مراد و خبری دیگر رسید و از آنجا که مراد و خبری دیگر رسید
این و از آنجا که مراد و خبری دیگر رسید و از آنجا که مراد و خبری دیگر رسید
خطای و از آنجا که مراد و خبری دیگر رسید و از آنجا که مراد و خبری دیگر رسید
زیر و از آنجا که مراد و خبری دیگر رسید و از آنجا که مراد و خبری دیگر رسید
پیرم و از آنجا که مراد و خبری دیگر رسید و از آنجا که مراد و خبری دیگر رسید
واقع شده و از آنجا که مراد و خبری دیگر رسید و از آنجا که مراد و خبری دیگر رسید
موا و از آنجا که مراد و خبری دیگر رسید و از آنجا که مراد و خبری دیگر رسید
از آنجا که مراد و خبری دیگر رسید و از آنجا که مراد و خبری دیگر رسید
از آنجا که مراد و خبری دیگر رسید و از آنجا که مراد و خبری دیگر رسید
رفت و از آنجا که مراد و خبری دیگر رسید و از آنجا که مراد و خبری دیگر رسید
که تو مرا ای پسر و از آنجا که مراد و خبری دیگر رسید و از آنجا که مراد و خبری دیگر رسید
آه و از آنجا که مراد و خبری دیگر رسید و از آنجا که مراد و خبری دیگر رسید
بگشت و از آنجا که مراد و خبری دیگر رسید و از آنجا که مراد و خبری دیگر رسید
و از آنجا که مراد و خبری دیگر رسید و از آنجا که مراد و خبری دیگر رسید

[illegible]

دل بس خاتم است از آنکه تو بی یار چه بی یار کیست و از آنکه تو بی دوست چه دشمن گام است
روزی که بری منت گذاری باشد آن روز هزار روز کاری باشد جانم باشد است و عزت
تو که بر خیزد شوی سکه گدازی باشد جان تو چنین بچکانی بچکانی هیچ سبب شد و دل
و خون من سوخته خرم من ز چه کرد و دوست رواست **بسم الله الرحمن الرحیم** خاتم الصدق
الذین جسد الزرق است و دلش در دگر خود آورد و که جمال الذین جسد الزرق را دور سر بودی
الذین جسد الکرم و دگر که جمال الذین اصبح و معین الذین فاضل و کمال الذین شاعر و موعظ
الذین نسبت بجهان صاحب شرف و کثرت بود و همیشه جبار از اعداء و قوی از اعدائش بود
و سبکی کردی تا که جمیع خلقت حده کرده و او را بیاورد و دانه و از وی آنکه بر چند بیت
بگفت **شعرا**ی خداوند صفت بسیار و پادشاهی خست و خود را در دشت راجه و دشت
کنده جوی خون آورد و بجو بار و در دشتان بغیر آید هر که را کند بصد بار و قصار آید و روشن
چند مقصود آید و جهان را بامش که او گمائی فانی و دیرستولی شده و صفها را از پی
تو راج و غارت کرد و آید و اهل اندیا را از سر و بر و عاقل و شمس و صفت ساخته کمال
الذین اسماعیل را بر دوش خنجر بسته و بر دوش او از این چنین است که از آن
ایام کمال الذین اسماعیل را بر دوش او بسته و بر دوش او از این چنین است که از آن
جمعی از متولیان اموال خود را در میان جانی که در صحن جسد او واقع شده و نو جای داده و نو دانه
تغذیه آنست که از اموال خود را در میان جانی که در صحن جسد او واقع شده و نو جای داده و نو دانه
اطعام می داد و کمال الذین را بهشت افتاد و بر دوش او از این چنین است که از آن
که قطع حیات او شده و این را باقی را در میان جانی که در صحن جسد او واقع شده و نو جای داده و نو دانه
او که بپایان نیست با این همه پیوسته می نیامد کمتر می شد که که کند و نازی نیست و این چند
بیت را در دشتی در بر شد و گفت **بسم الله الرحمن الرحیم** خاتم الصدق
برای آن که شمس و شمس که با او در دشتان فرو شده و خاک تیره چون نور شد و رخشان
زود که گشت بگردان فرو شده و هزاران در دشتان فرو شده و خاک تیره چون نور شد و رخشان
معه نور شد و بود و حال این بر آن فرو شده و هزاران در دشتان فرو شده و خاک تیره چون نور شد و رخشان
نشان میداد که کمال الذین اسماعیل را بر دوش او بسته و بر دوش او از این چنین است که از آن
روا بود که تو سحری بر سر می کردی که تو خود را که می کرد و آموخته و کی تو بختی را که تو چون دارد

بهر خورشید تو خورشید من نشود و اگر خورشید من خورشید تو نشود و اگر خورشید من خورشید تو نشود
ز خاک جسد که در آتش چشم ای خدای که خورشید من نشود و اگر خورشید من خورشید تو نشود
بروی که اگر از روی آتش دیدم و درین زمان که کمال است حال او که کمال است و درین
زحمت پس گردون زحمت را بر دوش آید و درین کمال است که کمال است و درین
بیت در عالم و دگر که درین صحن جسد او واقع شده و کمال است که کمال است و درین
و دگر که درین صحن جسد او واقع شده و کمال است که کمال است و درین
کدامی بدلت و در دشت که درین صحن جسد او واقع شده و کمال است که کمال است و درین
خورشید است و ای چه بود که خورشید را بی تو نیست و خورشید را بی تو نیست و خورشید را بی تو نیست
ساخته اند و این که درین صحن جسد او واقع شده و کمال است که کمال است و درین
کسی غلبه ندارد و بجز خورشید و اگر در دشتان که درین صحن جسد او واقع شده و کمال است که کمال است و درین
و اگر در دشتی صحنی زلال در دشتی که درین صحن جسد او واقع شده و کمال است که کمال است و درین
کفایت تو را که گشتی شود و معلوم که تو شرف بر خود و پیوسته ای و زلف تو بی خود و بی خود
هر چون برین صحن جسد او واقع شده و کمال است که کمال است و درین
در آن که درین صحن جسد او واقع شده و کمال است که کمال است و درین
بردم نهاد و حسیا که درین صحن جسد او واقع شده و کمال است که کمال است و درین
دیدم که در دشتی که درین صحن جسد او واقع شده و کمال است که کمال است و درین
خسته و خسته که درین صحن جسد او واقع شده و کمال است که کمال است و درین
می آمد و شام بخونی او خود بنویس و در دشتی که درین صحن جسد او واقع شده و کمال است که کمال است و درین
غلبه بر این بود که درین صحن جسد او واقع شده و کمال است که کمال است و درین
گشت و گشت که درین صحن جسد او واقع شده و کمال است که کمال است و درین
و چون در دشتی که درین صحن جسد او واقع شده و کمال است که کمال است و درین
روا بود و در دشتی که درین صحن جسد او واقع شده و کمال است که کمال است و درین
شد که در دشتی که درین صحن جسد او واقع شده و کمال است که کمال است و درین
سخت و در دشتی که درین صحن جسد او واقع شده و کمال است که کمال است و درین
چون خورشید که درین صحن جسد او واقع شده و کمال است که کمال است و درین

[illegible]

کتابت استیلا

قاومنا لنا

والحمود مسترود

عنه

11/10/19

~~12~~

این مکتب

[illegible]

[illegible]

بهوش شد که بر سر زبان گنجی از ان شام که بکوت تحریر می کرد و از آنجا چو طبع دست **شعر** از نو
فشان بر سر پیرامون گوی کسی **دل** بر از در دو زبان بیک زلفی کسی **در** خال که بپلوی کسی **ببین** که
نشسته است بپلوی کسی **ببین** که چو جادو بر دست است تر و شست بر آه **بگفت** ان اول کران از حرکت
رفتیم مرا یک که زو زان چو ناکر کشد حاصل اگر از آیه ای جو نیکو دم چو نیکو دم **ببین** که اید ایت
آدم **ببین** که درسی و زمین **روشن** مر دم عالم نه چو درسی و زمین **بگفت** که آسوده شو از پیش و از شنیدنی
ایزدان نه خاطر نه تو درسی و زمین **بگفت** که بگر جان باره کن که در روی **بگفت** که در روی **بگفت** که در روی
تو ای نیست **بگفت** که ای عادت شره است **بگفت** که ای عادت شره است **بگفت** که ای عادت شره است
خلق جهان میگویند **بگفت** که ای جهان بر دم سانس میگویند **بگفت** که ای جهان بر دم سانس میگویند
تو می خرد آن میگویند **بگفت** که ای جهان بر دم سانس میگویند **بگفت** که ای جهان بر دم سانس میگویند
تا شکستی **بگفت** که ای جهان بر دم سانس میگویند **بگفت** که ای جهان بر دم سانس میگویند
بناست موی است چه کرد **بگفت** که ای جهان بر دم سانس میگویند **بگفت** که ای جهان بر دم سانس میگویند
ناخته شکستی **بگفت** که ای جهان بر دم سانس میگویند **بگفت** که ای جهان بر دم سانس میگویند
از روی می آید **بگفت** که ای جهان بر دم سانس میگویند **بگفت** که ای جهان بر دم سانس میگویند
بفرض و بهشت **بگفت** که ای جهان بر دم سانس میگویند **بگفت** که ای جهان بر دم سانس میگویند
خلعت کن **بگفت** که ای جهان بر دم سانس میگویند **بگفت** که ای جهان بر دم سانس میگویند
مهر علی هر نوشت **بگفت** که ای جهان بر دم سانس میگویند **بگفت** که ای جهان بر دم سانس میگویند
زمین **بگفت** که ای جهان بر دم سانس میگویند **بگفت** که ای جهان بر دم سانس میگویند
خود و خود **بگفت** که ای جهان بر دم سانس میگویند **بگفت** که ای جهان بر دم سانس میگویند
شوقی **بگفت** که ای جهان بر دم سانس میگویند **بگفت** که ای جهان بر دم سانس میگویند
خاطرات **بگفت** که ای جهان بر دم سانس میگویند **بگفت** که ای جهان بر دم سانس میگویند
پایندی **بگفت** که ای جهان بر دم سانس میگویند **بگفت** که ای جهان بر دم سانس میگویند
میگفت **بگفت** که ای جهان بر دم سانس میگویند **بگفت** که ای جهان بر دم سانس میگویند
بود **بگفت** که ای جهان بر دم سانس میگویند **بگفت** که ای جهان بر دم سانس میگویند
ازادی **بگفت** که ای جهان بر دم سانس میگویند **بگفت** که ای جهان بر دم سانس میگویند
نیست **بگفت** که ای جهان بر دم سانس میگویند **بگفت** که ای جهان بر دم سانس میگویند

بگفت

سیرت هر که لعاب شکرت و ان که در ان شهر مکان مستولی شده بودند سوگم کرد و
رفت به عالم تنگ کشید **بگفت** که ای جهان بر دم سانس میگویند **بگفت** که ای جهان بر دم سانس میگویند
اشعارش **بگفت** که ای جهان بر دم سانس میگویند **بگفت** که ای جهان بر دم سانس میگویند
سند **بگفت** که ای جهان بر دم سانس میگویند **بگفت** که ای جهان بر دم سانس میگویند
بای **بگفت** که ای جهان بر دم سانس میگویند **بگفت** که ای جهان بر دم سانس میگویند
واری **بگفت** که ای جهان بر دم سانس میگویند **بگفت** که ای جهان بر دم سانس میگویند
ایک **بگفت** که ای جهان بر دم سانس میگویند **بگفت** که ای جهان بر دم سانس میگویند
گفته **بگفت** که ای جهان بر دم سانس میگویند **بگفت** که ای جهان بر دم سانس میگویند
پاد **بگفت** که ای جهان بر دم سانس میگویند **بگفت** که ای جهان بر دم سانس میگویند
زب **بگفت** که ای جهان بر دم سانس میگویند **بگفت** که ای جهان بر دم سانس میگویند
قش **بگفت** که ای جهان بر دم سانس میگویند **بگفت** که ای جهان بر دم سانس میگویند
و یک **بگفت** که ای جهان بر دم سانس میگویند **بگفت** که ای جهان بر دم سانس میگویند
کود **بگفت** که ای جهان بر دم سانس میگویند **بگفت** که ای جهان بر دم سانس میگویند
ایضا **بگفت** که ای جهان بر دم سانس میگویند **بگفت** که ای جهان بر دم سانس میگویند
تا **بگفت** که ای جهان بر دم سانس میگویند **بگفت** که ای جهان بر دم سانس میگویند
ز **بگفت** که ای جهان بر دم سانس میگویند **بگفت** که ای جهان بر دم سانس میگویند
و **بگفت** که ای جهان بر دم سانس میگویند **بگفت** که ای جهان بر دم سانس میگویند
این **بگفت** که ای جهان بر دم سانس میگویند **بگفت** که ای جهان بر دم سانس میگویند
بر **بگفت** که ای جهان بر دم سانس میگویند **بگفت** که ای جهان بر دم سانس میگویند
ایست **بگفت** که ای جهان بر دم سانس میگویند **بگفت** که ای جهان بر دم سانس میگویند
و **بگفت** که ای جهان بر دم سانس میگویند **بگفت** که ای جهان بر دم سانس میگویند
بع **بگفت** که ای جهان بر دم سانس میگویند **بگفت** که ای جهان بر دم سانس میگویند
چ **بگفت** که ای جهان بر دم سانس میگویند **بگفت** که ای جهان بر دم سانس میگویند
ایست **بگفت** که ای جهان بر دم سانس میگویند **بگفت** که ای جهان بر دم سانس میگویند
ز **بگفت** که ای جهان بر دم سانس میگویند **بگفت** که ای جهان بر دم سانس میگویند

شده اند و این خلقت **دین** شبیه به نطفه خزان تابش می باشد و هست فعل بر که در سر نطفه
مهر و مهره که در کوه گشته اند **آتش** آفتاب را چون دکانی و بخت شیر تو چون خورشید و خطه بر خایان دهم و خایان در
پردین و خطه و در دستان آفتاب است و از پروان **دو** و صد و پنج از مغیض و جاب **خاک** خاک
تو که خزان و جمیع منصفه کردن دم میدهند ساق و خشت و غلغالی بکشد و سال و ده اندام از کوش
اگر و چند سال بر دوش منصفه ای و نه از دوش بر دم و ایدر بال **سک** هم بکشد و خشت و غلغالی
نخاستن مثال **چوب** که در اندام و لکمی که تو چوبان شبیه به چوبی **سخت** و اگر دم که بدن
شوی اگر **آب** و شست که در اندام و لکمی که تو چوبان شبیه به چوبی **سخت** و اگر دم که بدن
دارد **چوب** و منصفه است روزی من **شب** شبی که خنده و خوشی بر خور دارد **خلج** خلج
کشی و تو خانی است **در** **خاک** که در طبیعت عشق این **دو** و اندام **شب** شبی که خنده و خوشی بر خور دارد **خلج** خلج
که کبر و دوش شبیه به اندام **درا** که در من **شب** شبی که خنده و خوشی بر خور دارد **خلج** خلج
خادم **شب** شبی که خنده و خوشی بر خور دارد **خلج** خلج
انلی **شب** شبی که خنده و خوشی بر خور دارد **خلج** خلج
است **شب** شبی که خنده و خوشی بر خور دارد **خلج** خلج
شانش **شب** شبی که خنده و خوشی بر خور دارد **خلج** خلج
طبع **شب** شبی که خنده و خوشی بر خور دارد **خلج** خلج
داری **شب** شبی که خنده و خوشی بر خور دارد **خلج** خلج
زین **شب** شبی که خنده و خوشی بر خور دارد **خلج** خلج
اکبر **شب** شبی که خنده و خوشی بر خور دارد **خلج** خلج
شبه **شب** شبی که خنده و خوشی بر خور دارد **خلج** خلج
آن **شب** شبی که خنده و خوشی بر خور دارد **خلج** خلج
خدا **شب** شبی که خنده و خوشی بر خور دارد **خلج** خلج
می **شب** شبی که خنده و خوشی بر خور دارد **خلج** خلج
سفر **شب** شبی که خنده و خوشی بر خور دارد **خلج** خلج
خاطر **شب** شبی که خنده و خوشی بر خور دارد **خلج** خلج
وی **شب** شبی که خنده و خوشی بر خور دارد **خلج** خلج

و نطفه و شب **شب** شبی که خنده و خوشی بر خور دارد **خلج** خلج
در **شب** شبی که خنده و خوشی بر خور دارد **خلج** خلج
چوب **شب** شبی که خنده و خوشی بر خور دارد **خلج** خلج
بر **شب** شبی که خنده و خوشی بر خور دارد **خلج** خلج
بد **شب** شبی که خنده و خوشی بر خور دارد **خلج** خلج
کان **شب** شبی که خنده و خوشی بر خور دارد **خلج** خلج
از **شب** شبی که خنده و خوشی بر خور دارد **خلج** خلج
خدا **شب** شبی که خنده و خوشی بر خور دارد **خلج** خلج
بود **شب** شبی که خنده و خوشی بر خور دارد **خلج** خلج
بند **شب** شبی که خنده و خوشی بر خور دارد **خلج** خلج
پست **شب** شبی که خنده و خوشی بر خور دارد **خلج** خلج
و **شب** شبی که خنده و خوشی بر خور دارد **خلج** خلج
مقوم **شب** شبی که خنده و خوشی بر خور دارد **خلج** خلج
و **شب** شبی که خنده و خوشی بر خور دارد **خلج** خلج
نیک **شب** شبی که خنده و خوشی بر خور دارد **خلج** خلج
نوی **شب** شبی که خنده و خوشی بر خور دارد **خلج** خلج
خیلی **شب** شبی که خنده و خوشی بر خور دارد **خلج** خلج
کن **شب** شبی که خنده و خوشی بر خور دارد **خلج** خلج
کای **شب** شبی که خنده و خوشی بر خور دارد **خلج** خلج
و **شب** شبی که خنده و خوشی بر خور دارد **خلج** خلج
او **شب** شبی که خنده و خوشی بر خور دارد **خلج** خلج
سکن **شب** شبی که خنده و خوشی بر خور دارد **خلج** خلج
و **شب** شبی که خنده و خوشی بر خور دارد **خلج** خلج
نیت **شب** شبی که خنده و خوشی بر خور دارد **خلج** خلج
ش **شب** شبی که خنده و خوشی بر خور دارد **خلج** خلج

آمده و بدین جهت آن مناره را که داخل مسجد بود بر آن انواریت نورانی را که در آن مناره
 بنظر آمد این چند نفر است که گوش می شنود **و این** از راه است رفیع الدرجات انواریت بود
 و بود و فیض است حدت طبع بر اقران جهان در کشته و این بیت را و رست **شوی** که گذارد
 که و کمالی دل بر گزینم و رنه این توانی مردود و شود رشت **و بعد** یعنی یکجا هم اخلاق و لطافت
 اوضاع موصوف بود و او را الشطر از غفرت مطر است و بود و فیض است بگوشت و حدت نیم
 اقران بر جهان دارد و دنیا بر موزنی طبع و تکلفی خاطر شوی میگوید و این ایات از انجیل است
 سری که بر مرکب تو بی سپهر کردیم **چو** افق است سپهر بر مرکب تویم **و بعد** یعنی بر مرکب افق
 طالع در سرخ و بر مرکب تویم **و بعد** یعنی بر مرکب تویم **و بعد** یعنی بر مرکب تویم **و بعد** یعنی بر مرکب تویم
 حیران بر دهن آید **یک** شش انگ که در دست بودی **و بعد** یعنی یکجا هم در دست بودی **و بعد** یعنی یکجا هم در دست بودی
 دل که در است **و بعد** یعنی دل که در است **و بعد** یعنی دل که در است **و بعد** یعنی دل که در است
 در نظر است **و بعد** یعنی در نظر است **و بعد** یعنی در نظر است **و بعد** یعنی در نظر است
 خبر در کسبیده ام و هم را **و بعد** یعنی خبر در کسبیده ام **و بعد** یعنی خبر در کسبیده ام **و بعد** یعنی خبر در کسبیده ام
 من جاها پرسش **و بعد** یعنی من جاها پرسش **و بعد** یعنی من جاها پرسش **و بعد** یعنی من جاها پرسش
 الا که سرگردان **و بعد** یعنی الا که سرگردان **و بعد** یعنی الا که سرگردان **و بعد** یعنی الا که سرگردان
 چندی **و بعد** یعنی چندی **و بعد** یعنی چندی **و بعد** یعنی چندی **و بعد** یعنی چندی
 پس هم **و بعد** یعنی پس هم **و بعد** یعنی پس هم **و بعد** یعنی پس هم **و بعد** یعنی پس هم
 میگوید **و بعد** یعنی میگوید **و بعد** یعنی میگوید **و بعد** یعنی میگوید **و بعد** یعنی میگوید
 خاکدان **و بعد** یعنی خاکدان **و بعد** یعنی خاکدان **و بعد** یعنی خاکدان **و بعد** یعنی خاکدان
 کوی است **و بعد** یعنی کوی است **و بعد** یعنی کوی است **و بعد** یعنی کوی است **و بعد** یعنی کوی است
 منظم عراق **و بعد** یعنی منظم عراق **و بعد** یعنی منظم عراق **و بعد** یعنی منظم عراق
 در صحرای **و بعد** یعنی در صحرای **و بعد** یعنی در صحرای **و بعد** یعنی در صحرای
 و قمار **و بعد** یعنی و قمار **و بعد** یعنی و قمار **و بعد** یعنی و قمار **و بعد** یعنی و قمار
 در آن **و بعد** یعنی در آن **و بعد** یعنی در آن **و بعد** یعنی در آن **و بعد** یعنی در آن
 علی است **و بعد** یعنی علی است **و بعد** یعنی علی است **و بعد** یعنی علی است **و بعد** یعنی علی است
 از پس **و بعد** یعنی از پس **و بعد** یعنی از پس **و بعد** یعنی از پس **و بعد** یعنی از پس

افق و قات آمده و در قات است که حضرت علی علیه السلام بدان آب خاک را چینی ساخته و طاری
 بجهنم است و در آن خاک مرده زنده کرد و انبیا و ائمه علی الرضوی اگر چه مردم سنگی است
 ضیاء بر خاک است **و بعد** یعنی ضیاء بر خاک است **و بعد** یعنی ضیاء بر خاک است **و بعد** یعنی ضیاء بر خاک است
و بعد یعنی **و بعد** یعنی **و بعد** یعنی **و بعد** یعنی **و بعد** یعنی **و بعد** یعنی **و بعد** یعنی
 و نبوی را با که نهشته روی بکس و جاست خرویی آورده بود و چنانچه از این ایات مشتاق و دیگر
 هر جهت از و قیامی بخوبی **و بعد** یعنی هر جهت از و قیامی بخوبی **و بعد** یعنی هر جهت از و قیامی بخوبی
 و رقی ششم **و بعد** یعنی و رقی ششم **و بعد** یعنی و رقی ششم **و بعد** یعنی و رقی ششم
 و عزت گذرانیده هر کس چون شوالیب غایت لغت و او را بر این ایات و سلاطین
 گوید و بکسب است **و بعد** یعنی گوید و بکسب است **و بعد** یعنی گوید و بکسب است **و بعد** یعنی گوید و بکسب است
 انداخته این اشعار می شعر بر است **و بعد** یعنی انداخته این اشعار می شعر بر است **و بعد** یعنی انداخته این اشعار می شعر بر است
 درم و رستای **و بعد** یعنی درم و رستای **و بعد** یعنی درم و رستای **و بعد** یعنی درم و رستای
 آخ و سر نظم شده چنانچه خطبه که کتاب خودم و معلوم میگردد و چون سر که عزت و رستای
 عزیز نام نمی سلطان بهر شاه کرده اند و چنانچه چند بیت هم کرده ام **و بعد** یعنی عزیز نام نمی سلطان بهر شاه کرده اند
 که **و بعد** یعنی که **و بعد** یعنی که **و بعد** یعنی که **و بعد** یعنی که **و بعد** یعنی که **و بعد** یعنی که
 ز غنای علم وین زنده بر یک روی **و بعد** یعنی ز غنای علم وین زنده بر یک روی **و بعد** یعنی ز غنای علم وین زنده بر یک روی
 بهر شاه غنای کرده و دیگری غنای سر است که نام بهر شاه روی است **و بعد** یعنی بهر شاه غنای کرده
 و قشای **و بعد** یعنی و قشای **و بعد** یعنی و قشای **و بعد** یعنی و قشای **و بعد** یعنی و قشای
 از آنکه یک طایفه شکو یک **و بعد** یعنی از آنکه یک طایفه شکو یک **و بعد** یعنی از آنکه یک طایفه شکو یک
 بوده اند و قشای **و بعد** یعنی بوده اند و قشای **و بعد** یعنی بوده اند و قشای **و بعد** یعنی بوده اند و قشای
 و منظور نظر العالی **و بعد** یعنی و منظور نظر العالی **و بعد** یعنی و منظور نظر العالی **و بعد** یعنی و منظور نظر العالی
 او در تمام آن **و بعد** یعنی او در تمام آن **و بعد** یعنی او در تمام آن **و بعد** یعنی او در تمام آن
 و غیره شکو یک **و بعد** یعنی و غیره شکو یک **و بعد** یعنی و غیره شکو یک **و بعد** یعنی و غیره شکو یک
 که پادشاه و مردم بود و در خرد و بوی و او بهر شاه ضیاء که بود و طاری است **و بعد** یعنی که پادشاه و مردم بود
 از آنجانب خنقی **و بعد** یعنی از آنجانب خنقی **و بعد** یعنی از آنجانب خنقی **و بعد** یعنی از آنجانب خنقی
 و بکار و غنای **و بعد** یعنی و بکار و غنای **و بعد** یعنی و بکار و غنای **و بعد** یعنی و بکار و غنای

که چون پادشاه بخت گزینم بر تخت نشست و در میان کای و خدایا بی دین و دین
خیز که گریه می کرد و در میان کای و خدایا بی دین و دین
بطلب که بود و نیست خدا را و چون پادشاه بی دین و دین
تخت را بخت نمود و در این نوع ایستاده و بی دین و دین
ساقی با ده در ساغر کشید و چون یکی را در کشید ساقی بکشید که از شغل او بی دین و دین
تلاش کرد و در می هم یکی را در کشید که از شغل او بی دین و دین
سپیدش را از شغل او بی دین و دین که در کشید که از شغل او بی دین و دین
نزد و در کشید که از شغل او بی دین و دین که در کشید که از شغل او بی دین و دین
و از راه مرصوف نشیمن که در کشید که از شغل او بی دین و دین
چون مشهور است که نوبتی از در سلطان مصر و در میان کای و خدایا بی دین و دین
از روزی که از شغل او بی دین و دین که در کشید که از شغل او بی دین و دین
بر سر سلطنت نشست و از شغل او بی دین و دین که در کشید که از شغل او بی دین و دین
پادشاه را در آن لباس پوشید و در میان کای و خدایا بی دین و دین
انگاه از شغل او بی دین و دین که در کشید که از شغل او بی دین و دین
شهر را در دست فروخت و از شغل او بی دین و دین که در کشید که از شغل او بی دین و دین
اصل از احتساب چنانچه در شغل او بی دین و دین که در کشید که از شغل او بی دین و دین
و در مخالفت شریع مشرب نمود و از شغل او بی دین و دین که در کشید که از شغل او بی دین و دین
بجای آنکه شریع مشرب نمود و از شغل او بی دین و دین که در کشید که از شغل او بی دین و دین
بود و از شغل او بی دین و دین که در کشید که از شغل او بی دین و دین
داشت که گویا داده اند و از شغل او بی دین و دین که در کشید که از شغل او بی دین و دین
ست و در مخالفت شریع مشرب نمود و از شغل او بی دین و دین که در کشید که از شغل او بی دین و دین
از شغل او بی دین و دین که در کشید که از شغل او بی دین و دین
دل بکن که می خواند که چون من از شغل او بی دین و دین که در کشید که از شغل او بی دین و دین
آن از بخت عدلی از شغل او بی دین و دین که در کشید که از شغل او بی دین و دین
ایستند و در مخالفت شریع مشرب نمود و از شغل او بی دین و دین که در کشید که از شغل او بی دین و دین

نزد و از شغل او بی دین و دین که در کشید که از شغل او بی دین و دین
و چون در دل کویم و در میان کای و خدایا بی دین و دین
رخت همه جان تو از شغل او بی دین و دین که در کشید که از شغل او بی دین و دین
نزد و از شغل او بی دین و دین که در کشید که از شغل او بی دین و دین
طریق بگوید و در شغل او بی دین و دین که در کشید که از شغل او بی دین و دین
دولت بنیاد بود و در شغل او بی دین و دین که در کشید که از شغل او بی دین و دین
که در کشید که از شغل او بی دین و دین که در کشید که از شغل او بی دین و دین
ست که در شغل او بی دین و دین که در کشید که از شغل او بی دین و دین
نزد و از شغل او بی دین و دین که در کشید که از شغل او بی دین و دین
هر کس هم در شغل او بی دین و دین که در کشید که از شغل او بی دین و دین
کشتن قدرت نام داشت و در شغل او بی دین و دین که در کشید که از شغل او بی دین و دین
کوی بهمانی داشت که در شغل او بی دین و دین که در کشید که از شغل او بی دین و دین
سال قبل از آن که در شغل او بی دین و دین که در کشید که از شغل او بی دین و دین
که از شغل او بی دین و دین که در کشید که از شغل او بی دین و دین
بمیرا از شغل او بی دین و دین که در کشید که از شغل او بی دین و دین
ست از شغل او بی دین و دین که در کشید که از شغل او بی دین و دین
بلا و نیست و در شغل او بی دین و دین که در کشید که از شغل او بی دین و دین
و از شغل او بی دین و دین که در کشید که از شغل او بی دین و دین
من و از شغل او بی دین و دین که در کشید که از شغل او بی دین و دین
خوفا و از شغل او بی دین و دین که در کشید که از شغل او بی دین و دین
زیر و از شغل او بی دین و دین که در کشید که از شغل او بی دین و دین
بر و از شغل او بی دین و دین که در کشید که از شغل او بی دین و دین
کام و از شغل او بی دین و دین که در کشید که از شغل او بی دین و دین
که از شغل او بی دین و دین که در کشید که از شغل او بی دین و دین
ولی و از شغل او بی دین و دین که در کشید که از شغل او بی دین و دین

بازی و مصطفی قطری ای بمان کرد و حاکمیت گستر است موزا میثای کیسان کرد
تن و جان بگویند و خدای بختی خضر آید و آن کرد و ادب مبارز نزار طهارتی جان کرد و میگوید
بویج تو مشهور اتقدی ختم بخر مغزی و معبود معسلانرا و جمال الدین عبدالحق را و خیر حرمی از آن
جست بنایند من بدین طبع و اعطای این جرات است معبود معسلانرا و او را نصیب است
در معصیت الله و المعصومین از ابراهیم معبود و گنجین صناعت معصوف است ویم و یاد و معصوف
حاکم و وقت خود را لب لبالب برین آید و این چند است از آنکه است **تفسیر** ای آفرین
و فقه خایه چاره اندر دل شایق تو است از دست تو در هر دو سوی چون توئی لای خود و در فای فای
چین چون توئی صورت تو اندر دل شایق تو است از دست تو در هر دو سوی چون توئی لای خود و در فای فای
آن شایه خنی است که درگاه سخاوت لغزش که افشا شد و پیشش دو کوه را ای شاه تو خوشی
زیر که جویشید نور تو در افق رسید است بر سر آمد از زبان شده اندر ترس مستحق تو لغزش
ترمان شده اندر دل شایق تو است از دست تو در هر دو سوی چون توئی لای خود و در فای فای
چون او در دانش او نیست و اگر نام نیز نشد و اگر نشد است اندر زبان پادشاه و نشد است
نگو و طرب و دل شایق تو است از دست تو در هر دو سوی چون توئی لای خود و در فای فای
نمود و زنج روی به از آنکه درین پیشتر طرب خدای مغزیان بدین سعادت شایق تبسید
بیار که اگر گشت به سر روی به چنان و در غایت عا و دولت معبود شاه گیتی و از روی که درین
بعد کرد و از مغزی که چنان از دست او قرار میوی مهرش از این که میانش خیزد و می
ناب شمره بناد و از شرف نام و سر شمره بخند و از طرب مهر او رخ و دیار بعون اسلام افروخته
فرز علم بگرد و هر طایفه است که می چرا نهاده و می بند و پستان به دست خرقه که گشته است
بخت گشته و در آن گشته و خرقه معصوف است و تاب نهاده که او چه توانش گمان کرد و در میان
هر بار با طایفه خشان بجز آن که بر که همگشته و مهار نهاده و به بعضی نهاده و نهان جویم گین
خدا بشب خاکها را بخت بود ازایت معصوف و کتاب مرشد زمین نهان و موب سیون او و میر
را خدایه و میا و خدایه و در اندن بر وقت مرج و بنود را بر رقا و هدای کوشش جدی گشت
بر که مرگشت شمس سبکی گشته و در غایت به از آنش چو پشیمان است رسته بخون و بجز که گشته
از غای مرد و خواست به گشته و به چو پشیمان و نهان بافتند به جانی جو سوزان و نهان
نوح و مکر و آری نهان به گشته و به چو پشیمان و نهان بافتند به جانی جو سوزان و نهان

بازی و مصطفی قطری ای بمان کرد و حاکمیت گستر است موزا میثای کیسان کرد
تن و جان بگویند و خدای بختی خضر آید و آن کرد و ادب مبارز نزار طهارتی جان کرد و میگوید
بویج تو مشهور اتقدی ختم بخر مغزی و معبود معسلانرا و جمال الدین عبدالحق را و خیر حرمی از آن
جست بنایند من بدین طبع و اعطای این جرات است معبود معسلانرا و او را نصیب است
در معصیت الله و المعصومین از ابراهیم معبود و گنجین صناعت معصوف است ویم و یاد و معصوف
حاکم و وقت خود را لب لبالب برین آید و این چند است از آنکه است **تفسیر** ای آفرین
و فقه خایه چاره اندر دل شایق تو است از دست تو در هر دو سوی چون توئی لای خود و در فای فای
چین چون توئی صورت تو اندر دل شایق تو است از دست تو در هر دو سوی چون توئی لای خود و در فای فای
آن شایه خنی است که درگاه سخاوت لغزش که افشا شد و پیشش دو کوه را ای شاه تو خوشی
زیر که جویشید نور تو در افق رسید است بر سر آمد از زبان شده اندر ترس مستحق تو لغزش
ترمان شده اندر دل شایق تو است از دست تو در هر دو سوی چون توئی لای خود و در فای فای
چون او در دانش او نیست و اگر نام نیز نشد و اگر نشد است اندر زبان پادشاه و نشد است
نگو و طرب و دل شایق تو است از دست تو در هر دو سوی چون توئی لای خود و در فای فای
نمود و زنج روی به از آنکه درین پیشتر طرب خدای مغزیان بدین سعادت شایق تبسید
بیار که اگر گشت به سر روی به چنان و در غایت عا و دولت معبود شاه گیتی و از روی که درین
بعد کرد و از مغزی که چنان از دست او قرار میوی مهرش از این که میانش خیزد و می
ناب شمره بناد و از شرف نام و سر شمره بخند و از طرب مهر او رخ و دیار بعون اسلام افروخته
فرز علم بگرد و هر طایفه است که می چرا نهاده و می بند و پستان به دست خرقه که گشته است
بخت گشته و در آن گشته و خرقه معصوف است و تاب نهاده که او چه توانش گمان کرد و در میان
هر بار با طایفه خشان بجز آن که بر که همگشته و مهار نهاده و به بعضی نهاده و نهان جویم گین
خدا بشب خاکها را بخت بود ازایت معصوف و کتاب مرشد زمین نهان و موب سیون او و میر
را خدایه و میا و خدایه و در اندن بر وقت مرج و بنود را بر رقا و هدای کوشش جدی گشت
بر که مرگشت شمس سبکی گشته و در غایت به از آنش چو پشیمان است رسته بخون و بجز که گشته
از غای مرد و خواست به گشته و به چو پشیمان و نهان بافتند به جانی جو سوزان و نهان
نوح و مکر و آری نهان به گشته و به چو پشیمان و نهان بافتند به جانی جو سوزان و نهان

[illegible]

[illegible]

نه است یافته و در زمانی که امیر تقی الدین محمد صدر بسبب علی از منصب علی مدد است مغرور
تایید غل را چنین یافته است که کسی که رخنه در دیوار می کرد نه چند از دیوار خارج شد چو علت
داشت صدر از نیکو کارش بعد بخاری قضا و آخر عزت که کارش خوش بود ای ازین بران
کن از شریعت حرف علت و این بیت نیز از وی منظر آمده است ز کارهای جهان عاشقی خوش
است مراد و کار درین کارخانه بسیار است قاضی محمد الله و الله را شد قاضی محمد کلبه
کالان مودی و مودی از پسته بود و در فنون فصل و شعر و موسیقی و حدیث و فقه و منطق و غیره
نیز بسیار آید ازین در وقت عمر و نقاشی و ستاره و بر صحنه ظاهر گشت پس آن که جان طارش
نزد فضل مزین و محلی گردید متوجه مکان اصلی گشت بشیوه و وقت که یکو ترین روش علم است
مشغول بود و در آنکه نهانی اهل کلبه بسیار و بقات پیشا حاصل نمود و خوب گشت این خرج پر
گرمی کار علم است پیشه روزگاری که کاهی زیاده بر سنت و اله شری نیز نیکوید و این در دست
از آنکه است **شهر** سین سال رخنه در جان بخطان میکند و حقیقت است از بهر رخت بی برست
و ملک است جو و فران از رخت در آن دل چهره و سامان از رخت در آن دای و دود و کار می
و از تو و دود اندو و در آن از رخت قاضی سید نیز و قاضی محمد است بگفتن طبع و دعت
مشریه حسن کرد و در لطف گفتار سر آمد دوم اندی است که کاهی شری میگوید همچون
در وقت چیزی بخاطر نبود هر آینه بهین تاریخ که از روی ملاحظه و طرافت گفته اند که گاه
چنانکه شد که در آن و خدی و گوشت چنانکه شد که تاریخ قتل او شد میرا کن الدین با صفا
سینه و شمشیر و خیمه و موصوف بود و اندیکان آن مکان است در نصب و نگین کالان متناظر
اوقان و کاهی با بر استی اندیشه و درستی طبع نقدی بدین روانی جهت از معان یاران
از و در ضرب اندیشه بدین می آورد و این را بیاید از آنکه است **شهر** جان را زده اش را لایق
سختیم نقد غر و پاسبی به سوغت **شهر** که خوف ترش با غلای هر کسی گفت هر چند خوب
خوش بود که از نیستیم **شهر** روشن گشت سواد آن هیچکس و در گوشه ذوق غریزه نیستیم مرکز
شراب شمشیر و خیمه و موصوف بود و اندیکان آن مکان است در نصب و نگین کالان متناظر
خواجه که هیچکس بشنید و نه بر دیده و در و توبه نکرده اند **شهر** این با و بهر جود و نکرده اند
آنها که اعیان مرغی جو گرفته اند چشم و کرسی و آتشا کرده اند چه کشش بر جگر هر چه
عشق کی در دل نگار آورده است بس هر که کان زنده نگار تر است **شهر** بس هر که تر است و در دست

نفر

برش پسته که از لایق چاره تر است **شهر** که کشید که هر پسته که در تر است **شهر** برادر و و ساکنی
یکیت **شهر** که کشید که هر پسته که در تر است **شهر** که کشید که هر پسته که در تر است **شهر** که کشید که هر پسته که در تر است
و در یکیت **شهر** که کشید که هر پسته که در تر است **شهر** که کشید که هر پسته که در تر است **شهر** که کشید که هر پسته که در تر است
از آنکه و کالان است و طبعی در غایت بهشت و شکستگی و خا طری و در نهایت سرت خوش شوقی
دارد و بهر پسته بر لال اشعار از سرچشمه لطافت آن در صدر و دست مان را ششم ساخته
یا کار بر صفی در کار رخنه می بسیار و این قطع جهت کی خنود و او را خود و می که
خان بود و گفته **شهر** ای صاحب صاحب قاضی آصف بر قدر ای منتظر حکم تو هر جا که صد است
ایام خود نفسم جهان نگار **شهر** و پیشش که گفت که ایام سرور است **شهر** که کشید که هر پسته که در تر است
کشی **شهر** و زوی شو و از ناصی **شهر** است **شهر** که کشید که هر پسته که در تر است **شهر** که کشید که هر پسته که در تر است
زیر شیش و یک مجلس **شهر** است **شهر** که کشید که هر پسته که در تر است **شهر** که کشید که هر پسته که در تر است
مستور است از یک بدیوان تو ام **شهر** است **شهر** که کشید که هر پسته که در تر است **شهر** که کشید که هر پسته که در تر است
حساب کنی هر دو آن **شهر** که کشید که هر پسته که در تر است **شهر** که کشید که هر پسته که در تر است **شهر** که کشید که هر پسته که در تر است
آن نگار که ضرب گور است **شهر** که کشید که هر پسته که در تر است **شهر** که کشید که هر پسته که در تر است **شهر** که کشید که هر پسته که در تر است
تو دور است **شهر** که کشید که هر پسته که در تر است **شهر** که کشید که هر پسته که در تر است **شهر** که کشید که هر پسته که در تر است
با ترا حش که من **شهر** که کشید که هر پسته که در تر است **شهر** که کشید که هر پسته که در تر است **شهر** که کشید که هر پسته که در تر است
غیرت **شهر** که کشید که هر پسته که در تر است **شهر** که کشید که هر پسته که در تر است **شهر** که کشید که هر پسته که در تر است
بمن آنچه بچهره **شهر** که کشید که هر پسته که در تر است **شهر** که کشید که هر پسته که در تر است **شهر** که کشید که هر پسته که در تر است
کردم **شهر** که کشید که هر پسته که در تر است **شهر** که کشید که هر پسته که در تر است **شهر** که کشید که هر پسته که در تر است
گشت بر و جری نیست **شهر** که کشید که هر پسته که در تر است **شهر** که کشید که هر پسته که در تر است **شهر** که کشید که هر پسته که در تر است
آرام **شهر** که کشید که هر پسته که در تر است **شهر** که کشید که هر پسته که در تر است **شهر** که کشید که هر پسته که در تر است
غریزه که دوست **شهر** که کشید که هر پسته که در تر است **شهر** که کشید که هر پسته که در تر است **شهر** که کشید که هر پسته که در تر است
پیدا و پنهان دشمن است **شهر** که کشید که هر پسته که در تر است **شهر** که کشید که هر پسته که در تر است **شهر** که کشید که هر پسته که در تر است
و این با می **شهر** که کشید که هر پسته که در تر است **شهر** که کشید که هر پسته که در تر است **شهر** که کشید که هر پسته که در تر است
شعر و ترسیم **شهر** که کشید که هر پسته که در تر است **شهر** که کشید که هر پسته که در تر است **شهر** که کشید که هر پسته که در تر است
اوم را و در واجب **شهر** که کشید که هر پسته که در تر است **شهر** که کشید که هر پسته که در تر است **شهر** که کشید که هر پسته که در تر است

[illegible]

مفتی محمد رفیع

[illegible]

برای پرسید مردم آن حوالی گفتند که فردا آمدن شیخ درین زمان مناسب نیست
چون شیخ درین شب ازین شهر می آید و از جاده انچه می آید به میان می آید و شیخ
توکل کرده برادر آمده و بنام مشغول گشت بعد از ظهر شیخ برادر آمده می آید تا نزدیک
شیخ رسید و بنحو این شیخ بعد از نماز دست بر سر وی کشید و گفت و یکایک بر سر وی
گفت و یکایک بر سر وی گفت و بعد از آن شیخ حکایت داد و فضل از کمال بسیار پیچیده و تکلف بوده از آن
دست که چنان کرده بهترین مردم اند عالم عالم که می گوید و عاقلان و اعطای شیخ ابو
حکایت ابو بکر و انور و حکایت یحیی و حکایت سید و یحیی بوده و کتاب که در مطبوعات
که در دمشق می انداخته ایمان نهال عرش را از پای آورده مردان حق کایه را و باقی
نقل کرده اند و مردم قزوین بر آن موضوع که در واقع دیده اند جهت و مراد می ساخته اند
شیخ سعد الدین قزوینی را که بسیار بزرگ بوده و بزرگت او مردم بسیاری از
شرک و بت پرستی بمورد اسلام آورده اند شیخ شرف الدین طویل است و عالم بوده و در
خلال آن حال بصلاح و سداد و تقوی موصوف گشته مقتدا می محققان گردید و ابوسید بسیار
خان بابوی ارادت تمام بهر سید و چنانچه پیش از آن در قزوین و از نواید و تجا و جاز
نداشتی ابو الحسن را در سی سال ایمان الهی بر سر بسته و انظارش نشان و کتب بوده و سید
و چهل نفر خشت بعلوم آنگاه که سید این بزرگوار در علم و حدیث و تفسیر و تاریخ و فقه و
سنن و این بزرگوار از صاحب گشته است شیخ نجم الدین جلال الدین را که شیخ حاضری گفته
و باب شرح البیاب است در ششصد و شصت و شصت بابی از تصانیف و فقه و حدیث و کلام
بن محمد و از احاطه علمای معتبره بوده و تفسیر کرده و تفسیر فرموده و تالیف نموده و چهارصد و
هشتاد و هشت بکمان حاد و ان شتافت ازین نصیر بن غفر الدین و در عهد سلطنت
محمد بسککنین بعلی سنی شافعی داشت و استیضای عراق و مدغوش بوده و سستی
قزوین و میر پرسند چون بنظر بوشمندی ملاحظه نمود که کوپس جیل خوانندگوت و سرای
حیات را که در خانه بدن و دینت نهادند و از نو این طلبید و از این جهت است
نماید که گرفت و در کار ارباب و عبادت و فقه گردانید و در استیضای بعلی
شهادت پرسید امام الدین ابو القاسم جلال الدین که در فضیلتی از آن خود بوده و در تصانیف
شیخ که در پیش و معروف و دین بین این شهر مشهور است سید الدین عالمی متبحر بوده و نویس

بقیله مرزبان می خواند و در آن تفسیر علمای این حدیث بسیار بوده اند و در حدیث
مطهر است که شبی از شبی که در جوارخانه های ایشان بود و از آن برآمد که
یا اهل مرکز گویند در آن شب چهل و اندم معجزه قبیله ایشان در گذشتند و بعضی این
عجز را از نسل وی میداند امام سید با بویه را فنی بسیار بزرگ و عاقلانه بوده و
خاقانی مدح او بسیار گفته این دو بیت تازی از آنجمله است: **الی اللہ فی الشرب بعد**
الشیء الی الی تازی تازی تازی تازی **لیکن الصبح الی الی** عاقلانه و با بویه را فنی
را فنی و امام را فنی را در پارسی و تازی اشعار است و آنچه نوشته اند و در است
رغبت و علم بود و در شفا و در است برده و در است خواهر زکریا را در است
او که در گذشت **یاد** خلق را فنی و او دنیا را در است و وصل شده و در است که در است
خارج بر سر پرسید که جوانی **یاد** سواد پنجسم الدین که کاتبی در زمان خود قانون ارباب
است و از آن صاحب است و او بوده و در جیبی که خواهر نصیر بر دست شغولی
در است او را بر او طلبیده و او را در باب شریعت ارباب و بجای آورد و خواهر در است
وی نوشتن آموخته و در غایت عزت بآن نقطه و ابره فضیلت سلوک نمود و در پناه
نجم نام و در نهایت احترام و ذکر کرده و تصانیفش یکی متن شمس است که نام خواهر
شمس الدین محمد صاحب یوان نوشته و دیگری حکمت العین است و ایضا گفته اند
که شرفی است بر نفس امام و فرموده و چون جامع الدقایق است انصار الدین محمد که فاضل
صاحب و روح بوده از احفاد او ملک سید محمد ابی نصر چون در تنگی مهارت تمام داشته
بر آینه در دولت بعلی بسیار بزرگ گشت و کتاب کلیل و دمنه را بر بان بعلی و سنده
نام و در بان تنگی نقل کرده و بعد از آن کتابی که آن شده و در آن حضرت سلوک آن بزرگوار
و از آن پیش از تعلیم گرفته و چون باوشای میگو تا آن رسیده حاکم تمام قزوین شد
و احکام مقرر بهر ساینده و از برادرانش امام الدین سیدی ابتدا حاکم تو مان قزوین گردید
پس از آن بر نامت عراق عجم حاکم و شرفش بکسی انجامید که از آسمان و از دهان
آید و پیشتر شما در ملک خود نزل میکرد و در آخر قریب ده سال بر عراق عرب حاکم شد
و برادر دیگرش امام الدین چند سال حکومت فاندان نمود و ایضا برادر دیگرش که در
در کربستان سالها حکومت نمود ملک رضی الدین با با و نو فضل و شجاعت و فقه و سخاوت

چون در روی انکساره و احده آن جسم بیارین بجان آید **س**پس اینچنین است باخوان
آید **س**پس فی فی غلط که باور غایت لطف است **س**پس باورش این است **س**پس از آنکه تر است
باور این سر **س**پس باور در دست از آن سر **س**پس بر کف زینش می شود بیستون **س**پس خطی که
نما از بران باران سر **س**پس علامه آن در دست خود شود و آن خط در دست را باور و شری در دست
جود است **س**پس یک و ده و این را باور است **س**پس هر یک از این است **س**پس در وجه اول
است و مشکلی است **س**پس از بهر خدا حشر کل از یک نیم بر دارک پیش از دیواریست **س**پس
سپس از طریقت فضل و عطایه و مزاج عدیل و ثانی بدست می آید و هر چه مطلوب است
و کاشش بین اینها و در اول و در دست او در دست او در دست او در دست او در دست او در دست او
در علم بیان تمام شده ابو اسحق اینجو تألیف نموده خواست که کند را در دستش نشاند
کرست و دیگر بین عید تو شد و جان نوع خشر ملازمت در آید در آید در آید در آید در آید در آید
نست **س**پس در دست آن اساده خود و این قطعه است که **س**پس در دست آن اساده خود و این قطعه است که
که در طلب رایت هر روزه بانی **س**پس در دست آن اساده خود و این قطعه است که
بانی **س**پس در دست آن اساده خود و این قطعه است که
آید **س**پس در دست آن اساده خود و این قطعه است که
چون لعل ناب کند و آن درام **س**پس در دست آن اساده خود و این قطعه است که
شاه و کد **س**پس در دست آن اساده خود و این قطعه است که
اگر زین خود را علی **س**پس در دست آن اساده خود و این قطعه است که
و که چه در پالو و بر لب آب روان **س**پس در دست آن اساده خود و این قطعه است که
هر که در این رودگاه **س**پس در دست آن اساده خود و این قطعه است که
عیش و جوانی خوش است **س**پس در دست آن اساده خود و این قطعه است که
نظام که جهان با تو **س**پس در دست آن اساده خود و این قطعه است که
کره **س**پس در دست آن اساده خود و این قطعه است که
با خاک و در میان کبریا **س**پس در دست آن اساده خود و این قطعه است که
زهی طالع زهی دولت **س**پس در دست آن اساده خود و این قطعه است که
کود بر سر و سپید **س**پس در دست آن اساده خود و این قطعه است که

در روی انکساره که یک نیم نیم **س**پس در دست آن اساده خود و این قطعه است که
از آنجا که بنده را که نیست **س**پس در دست آن اساده خود و این قطعه است که
من گشتن **س**پس در دست آن اساده خود و این قطعه است که
آن که رخت خود و خالید و در دست **س**پس در دست آن اساده خود و این قطعه است که
این که در دست **س**پس در دست آن اساده خود و این قطعه است که
کیانی که در دست **س**پس در دست آن اساده خود و این قطعه است که
نماز و بی دوست **س**پس در دست آن اساده خود و این قطعه است که
جیغ غرق غمت **س**پس در دست آن اساده خود و این قطعه است که
و آن خایه **س**پس در دست آن اساده خود و این قطعه است که
کیرم که در دست **س**پس در دست آن اساده خود و این قطعه است که
کان **س**پس در دست آن اساده خود و این قطعه است که
برافشا **س**پس در دست آن اساده خود و این قطعه است که
بدینا **س**پس در دست آن اساده خود و این قطعه است که
فال **س**پس در دست آن اساده خود و این قطعه است که
پنجاه **س**پس در دست آن اساده خود و این قطعه است که
الجو **س**پس در دست آن اساده خود و این قطعه است که
نقیه **س**پس در دست آن اساده خود و این قطعه است که
ام **س**پس در دست آن اساده خود و این قطعه است که
و العیبه **س**پس در دست آن اساده خود و این قطعه است که
و الحاح **س**پس در دست آن اساده خود و این قطعه است که
ساعات **س**پس در دست آن اساده خود و این قطعه است که
درشت **س**پس در دست آن اساده خود و این قطعه است که
القول **س**پس در دست آن اساده خود و این قطعه است که
خواه **س**پس در دست آن اساده خود و این قطعه است که
باشد **س**پس در دست آن اساده خود و این قطعه است که

چون یکیش بنیاد جاریست و بسج موسوم کم و زیادیکه در اندر مشی کفیه سالارین
الجب عبد القادر سهروردیست که در ظاهر و باطن نام بود و در پیش طریقت نام احمد فراتی
می شود و از اصحابی نقل است که روزی با شیخ ابو الفیض رفتند و در دکان آصفی رسیدیم
که صفایان فخریه بودند شیخ باستانه و گشت این که صفی میگویی که من مرده ام نه شسته و تصاب
از آن سخن بقادر و پیوسته شد چون بهوشان آمدند بپای شیخ افتاد و تو به نمود احمد الف لیکن
شیخ شهاب الدین را بخصم عمر بن محمد البکر فی التهور و دی اندر دکان اولیا بود و واقف است
بمشایخ الجب میرسد و ابوبیاری از مشایخ یادیده بود و معلی با ابدالان در جزیره اقلان
بر سر رود و را بخی بجهت خضر علیت نام رسیده و شیخ عبد القادر یکسانی گشت که آنست
بالعراق و او را تصانیف بسیار است مثل عوارف و شیخ التفاضل و اعلام التعلی و غیره و وی
زبان خود شیخ الشیوخ خوانده بود و از باب اربعه از بلاد دور و نزدیک بوی آمده گشت بسیار
مشغول خواندی و در گریه آمده که دست خضر خضر را گشت که شیخ شهاب الدین در دو یکت نام
نعم قرآن میکند هر روز چهار نیم غلیظ دارد و خیزد است از آن قرات را حاضر ساخت و از وی
نمود که از سه ساعت ختم قرآن نموده چنانچه از شرط قرات میسر بود که گشت بنمود و آنچه داشت
در جب پانصدوی و نه بود و خوش و ششصدوی و دو و سلطان غلامان عالم که در دست
تقدیری سحر و خورشید سپهر و کلین و فزانه شهاب است و در آن اگر کسی از شر او بچ
قضا بداند از چنانچه این باب است که کل الدین اسمعیل است شهاب الدین هر سهروردی آن
رهر و که از سالک او بود و بر حذر علی که با قوت او خواند که گشت که فزانه و در حق و عیانی
آب روی چنین خواند و توسل کن که گشت راجی از ایش سقر علی و در پشت بروی دل تو با گشتند و که
ایشان عالمش مستقرانی بچشمه دانش و است و تو کن که که ملک و صورت مشرقانی و
چون انجناب کاهی بنان را بنظر لال نظر لب انسان میساخته اند و بجهت که بنابر اثر و خیر
ایرا و افتد و از من انقباس انقباسی بخاری بر آن گشت پیش نبود و جز خوردن اند و تو که گشت
بنود و در مشق تو نیست و با که در آن هم با تو و هر چه قراتش نبود این شوخ و چینی که در
جهان افتاد و است و خلقی از بی سود و زیان افتاد و است و زبان بود که گشت که بی ای
وای بر آن که در میان افتاد و است ای غمخیز و درین دشت حیران من و اندر طلب عشق
سرگردان من و چون تو بگشت و با بودن هم سرگردان من و بی سامان من و نه دست و جو

دور

و دست است نه سر باده شادی و وقت است و تو دیده نداری که به پنی اورا
و نه در دم آبر است و است نه شیخ شهاب الدین المقتدر و دی در حکمت
شایان و از اشرافیان برخوردار بود و در هر یک از آن تصانیف لایق و کالیفات رایت دارد
مثل تنقیحات در اصول فقه و تلویحات کتاب بسیار که در حکمت اشراق بعضی در انطباق
بسیار داشت و از انجناب حکایت گشت که روزی با جماعتی از دانش پیروان آمدند و بر سر
که گفتند بر سر دانه انجناب گشتند و از یک پس گشتند و بادی که بخندی گرفته و درم
بزرگانی که صاحب کوفته بود و از دی مصایقه میکرد شیخ اصحاب را گفت شایر و که
من را در نشو و نما زدم ایشان پیش فرستید شیخ و را بر این بکا داشت چون اصحاب
نظر غایب شدند شیخ خواست که از وقت روان شود و ترکان در او آنچه دستای گرفت
نیکداشت که برود و نگاه داشت که در دست وی از نشا نه چنانچه بدست ترکان با نه
میرفت ترکان بر ترید دست و را بر این داشت و یکت و شیخ دست خود را بر داشت
بیان پوست و در آن یک ام ای که در آن با عفا و حکامی و تقدم مسمی داشت و چون
بر سر طایفه ای قوی و از آن گشتند و از اختلاف کرده اند بعضی گویند و بعضی
و را بختی گشتند و بعضی گویند نقل و صاحب که زنده تویی که طعام از وی باز گشتند و بر دیگر
وی ای دانش را می داشت بود و در شب شمس ثانی و شمس اولی دست داده شمس ثانی
ظاهر بنمای پس ملک نزد جاییب رخ از سر بود و از اشرافش بچ نظر آمده این چند بیت
است شعر حسن با خبر بروی تو سر و کار بساده عشق را بجز سر کوی تو نه زار بساده و شمس در عشق تو
چون چهره من دید که گفت هیچ گشتند امیر دلی و دل از بساده و دی زود و تو با لید و کم و گشتند
نار بهیج از آن غمت چنین زار بساده و هم علی نزه و با طراوت و بر جانب شمال سلطانیه که زده راه
واقع شده اگر تو که را بختی یک بجمول می بود و از نیتون مرغوب می شود و بعد پاره و دی تو را پیش
در و از اندر مشی را از اثر همین دوزخ که نظر از انقباس رافقا و مولانا علی حلی نقل برادر زاده مولانا
صادق محدث بود و در کیشش بر جاسبت داشت و مولانا علی داشت با حسن از وطن بر آمده
عمر او چند و گویا بر زده بر آن بر بستان رفته و سال را با مکن شریفه کب علوم متداول نموده
است و عاید حاصل نمود چون گشت مانی نقش فتح هندوستان و دایره و دست که در جهت
کرده و در دست حضرت خورشید شایان نمایون پادشاه مغزو و محترم و در که یکند را نیند و بر جسته

فریب مردم کشی سبی قدان سنو غلام خوش فزاره همه سخن بر دین سخن سعادته
سکرت شیرین زبان و خوش گفتار در بزم آن که نمی لاله را پناه بر است چادر کبر روی آن
لا اله الا الله ملک کلام دل پستان میگرداند فغان ز کبر و شیهای چرخ کوشا بهر طرف کرد
نیز به سپهر و رنگ زرش چیت شود که در آن خانه دو چاره اگر ملک کده است
آندواری برادر کبر صدق انصاف قدم برادر کدام رده شرع چهر برسل محمد علی بکر علم
کان و قاعه می کرج کند با برادرش نور آفتاب شش است خاندان او را یکی که در پیش چنان
بوصف بر دم شود نغمه سربلطان که کلاه نه صد و قواد امرش گفت کرد و رضایت
نیش که است تلی بنو رش خیالش پروان توان بران در ملک بی با سپهر هم ریش
تاریکی شبین لطف تو نامه باغ ریح بشی او بر نوال تو بنر طغی بهار آید پیش روی تو که کوش
کشتاید عیان شود همه را گوچه دارد اندر باره همیشه مرغ و دلم در کنار ساحل شوق شسته نرود
و شتاب چو بوی ماه درین خیال که شاید به ستیاری فکر ز بخت کفای تو ترکان فزاره
نه خوی زشت خود از زده غلام سید بود شصت توده و اعظم بسیار مرا انداخته بخت تربت
ویده و دران مرا انداخته است بر است جری که ملک بنوک خانه ملک ویر سید تو دم بعد نامه
تقدیر احمد شمس بره بانوی چرخ کشتای شرف خا محبت کف خیاض حیدر که را به بخت
مهد طهر مهر نه بود عصمت ذات این طاهر که نامه ملک که از که سیه است مدد کنی که شویا
است فزاره در وقت که بر طبق آفتاب می ملک آنگونه بر روی آن چمن کل تو ملک در نظر
وی صبح پیشون آمد ملک چنان شکو در سپاه اندک بعد دلکش کل آینه مطرب
کشته بی شک شای کل و خیر ملک ساختی خانه معیور ملک ویران بر بر شمس خایه نودی در
ملک آفر چنان ولای است مشتمل بر لاله معوره و قصاب معنوره و این ولایت منور است
ملک درین ایران بن الاسودن سام و صاحب کرد و انصره انصره نقی ملک که معده شایه
خود الا کاف روی آفراد در ایران دعوی پیغمبری کرد و کس بسیار از اهل آن دیار بد کرد
شک که کشته شایه را و از کشته بعضی از نظرات بر سیه او که داشت قمری بد و سیه بر دم
پرست معتقد شدند و او در دم بار بسیار است بر بعضی سیه او به است پیغمبر معنی آفرانی
آفر چنان نام دی نمی خوانند و نه لایس میان ولایات آفر چنان جریان می یابد و در که کرس
پایه آفران هر یک دود بای خود بر شکم آن بار و از نهد وضع محل بر آسان شود و هر که در کار

آفرین

آفرین است و فانی است میان شروان و کربستان و از چنان و در نوا خیز است چنان
انکه دلق چرمانی می یازد پیک شقایق انصاف و باید که آفر امر خوانند و اکثر بوی آفر چنان
بر روی دین است و عهد و پیش روی است عراق عجم و موغان و کربستان و این که در
پوسته است و طویش از با گوید تا خلی انصاف از با چون آفر سیه چنان و شیخ و پیک است
و در ملک آفر چنان در اول امر با خود و در احوال بر است سیه بر غنیمت ترین شهر می آفر چنان
بکار بر است و در روزگار اسلام است و پند خاتون زوجه با دران از شمس و در خیر ابو جعفر
و واقی در پستان و با آفرین را که در و بعد از چند که بسبب از آن خراب گشته در زمان
مشکو حرات یافت از در و برانی نهاد و همچنین چند کثرت ساختند و خوب گشت در چند
الواقی با الله جایی حکم با شمس و انصره و طاعن عفر سیه شهر را با نیا و گوید از آن زمان
حال آفرین از آن خراب گشته و بعضی گفته اند که چون کادیز بسیار در اطراف شهر احداث شد
و ساختن گشت که در آنجا رات انداخته شمس ملک و در زمین را در حرکت آورد و آفرین
پدید و بنر زده سلاطین بکنیز در ملک گشته شد و هیچ چند ان عمارات از سیه و اسوان
و در سیه و در ملک ساخته شد که خا را نیک است آن بجز اعتراف دارد شهری از او
خرم تر قمری از خمر عظم تر جای خیر و در خانه آب خیل حواله شمس از به باب
خان خان جاتی عظیم است صبح خود و آن شهر ساخته و خواهر شمس الدین و صبح
دایان که آفرین سیه و در خانه و پرورش خواهر خا شمس الدین محمد و دیگر عمارات بران آفر زده
و خواهر کج الدین عیش و میلانی نیز سیدی در غایت تکلف ساخته و دیگر عمارات بسیار در
ش سیه و سیه یک ترکان و سیه چنانست و بهر دود خانه و دود خانه که در خوی هر کدام تا مند و کثر
سیه و سیه ز خوب میشود و خصوص سیه و در دود و دود و کلا پیش که هر که گویند و صفت
کنایه پیش از او آب میران رود که از گوئی آید و انصره و چندان که آب شروت افروخته
اندام با عمارات از عمارات بر تر عارف میشود و سیه و کانی نیست و در شمس سیه چهر و دود
صورت اصحاب نوبت باشند و عماران اعظم صاحب جمال را شهر بسیار است
شهر تر ز نوبت چنان در اطلسند و از انبی با بران حسن یعنی دارند و خیران شریف خانی
و شمس و سیه از شهر بسیار حرات با نودام که بر بر و در کس خانی باشند و از جلالت
بخش تمام دار و زنجیر کرات به کار گویند بران چنانکه جلال برافروخته شد و انصاف از

حکایت آغاز ازین بوی که بر آید از شبنم است حدیث بسیار از این بوی که
باید در آن دست گرفت که در دستش می بیند که در دستش می بیند که در دستش
خداوند چنانکه در آن بوی که در دستش می بیند که در دستش می بیند که در دستش
دست از خود آن که در دستش می بیند که در دستش می بیند که در دستش
و یکی چون خداوند که فی الحقیقه خرج بود از آن بوی که در دستش می بیند که در دستش
خوری بر آن دستش می بیند که در دستش می بیند که در دستش
و درین خواب که در آن دستش می بیند که در دستش می بیند که در دستش
خروج با او دوستان کنی که در دستش می بیند که در دستش می بیند که در دستش
و بر ترقی زبان ایران از آن دستش می بیند که در دستش می بیند که در دستش
خفتن از آن دستش می بیند که در دستش می بیند که در دستش
بر قامت بلند نظر خفت که در دستش می بیند که در دستش می بیند که در دستش
خفتن از آن دستش می بیند که در دستش می بیند که در دستش
من که از آن دستش می بیند که در دستش می بیند که در دستش
چون در آن دستش می بیند که در دستش می بیند که در دستش
ریحان با من است که در دستش می بیند که در دستش می بیند که در دستش
دست که در دستش می بیند که در دستش می بیند که در دستش
من چون خاک که بر باد شده که در دستش می بیند که در دستش می بیند که در دستش
من از دست که در دستش می بیند که در دستش می بیند که در دستش
روی که در دستش می بیند که در دستش می بیند که در دستش
بهرم زبان او که در دستش می بیند که در دستش می بیند که در دستش
محو از آن دستش می بیند که در دستش می بیند که در دستش
جماعتی که در دستش می بیند که در دستش می بیند که در دستش
کرده اند از آن دستش می بیند که در دستش می بیند که در دستش
شهر را از آن دستش می بیند که در دستش می بیند که در دستش
گویند که در دستش می بیند که در دستش می بیند که در دستش

فصل لطف تقسیم صور از تقسیم تصنیف و تالیف بر لوح روزگار می نگاشته و کیفیت بخشش ازین
ایات که گویان چنانچه در جهان من است مستغنا و دیگر دو دوی بیست و از خدمت دستور
سود خود را بر شایسته است با تمام دست و پا در این شمار از نظرات دست شایسته
خاک که گشت به هر که که بر خیزد و چنانکه در این شمار از نظرات دست شایسته
آید و آن بوی که جان بخش از خاک است خیزد و چنانکه در این شمار از نظرات دست شایسته
باز در دستش می بیند که در دستش می بیند که در دستش
چون بوی که در دستش می بیند که در دستش می بیند که در دستش
چون بوی که در دستش می بیند که در دستش می بیند که در دستش
بودی که در دستش می بیند که در دستش می بیند که در دستش
فریاد بوی که در دستش می بیند که در دستش می بیند که در دستش
مولود و در دستش می بیند که در دستش می بیند که در دستش
چون بوی که در دستش می بیند که در دستش می بیند که در دستش
حبیب نفسش که در دستش می بیند که در دستش می بیند که در دستش
از آن دستش می بیند که در دستش می بیند که در دستش
بر یک نفرین زنجیری که در دستش می بیند که در دستش می بیند که در دستش
میان چشم و دل آن که در دستش می بیند که در دستش می بیند که در دستش
خفته از آن دستش می بیند که در دستش می بیند که در دستش
سوی بالا روان چون از دستش می بیند که در دستش می بیند که در دستش
فرموده از آن دستش می بیند که در دستش می بیند که در دستش
برای از آن دستش می بیند که در دستش می بیند که در دستش
کردی از آن دستش می بیند که در دستش می بیند که در دستش
در هر گشت که در دستش می بیند که در دستش می بیند که در دستش
نشستی روی که در دستش می بیند که در دستش می بیند که در دستش
خجسته از آن دستش می بیند که در دستش می بیند که در دستش
خاکست که در دستش می بیند که در دستش می بیند که در دستش

نمود که این آیات غرضی از این شجرات **شمر** یعنی زنبوری بدست گرفتند را باز دارد. خداوند بخوبی
تو نیز در خلق این آثار را زنبوری و زنبور است **در** بدست را بدست و زنبور بخوبی ایشان
برترند و این چون سرگون شود و باری زنده چشم که بود که کفر جود و جلال تر است شکاف
بعینه بچو مانند بنوی از این پنج که باشد شش بی نیل نقطه نگار. قلم که بود یکد و غزلی بود
بدست منگ و چون رسید شد سماره و کرم از نو گشادی نیافت چون دفتر بهج بر
خود از اوضاعی چون طوطا را. تو از خری و قند سمر را اگر خری. نه نظم را مانند قند به در
مقدار و از تر است طوطا استیفا. من شکست چوایی بهی مستوفی. بر تو اعدم است
غله کی کند. و سید ام بجای حام و حامی پسند. ز حام و حام تر اتفاق صحبت بود
بشیرایی جمعی که تقی تواند. نه آن کم شدت بود و عده ام وادی و چوایی که در این عده
نیست خرسند. بکفر و برت و نهاده و تیج عفا شد و غم بر شد و تیج و سرگون. پسین پاک
برای براتی خرسند. و در غر او جو و در گوشت و پند. و رخت خانه پسین جست غلامی گفت
که حاجت خواهر از این خوار و نهاده شد. بسان داده و شغالان بر قدم جستی. سرود که شمر را
و کرم که گویند غیاث که در نشان کرم داشت که ریخت. شرف را پسین و عده و او در
که ریخت. زاری نمود و بر جلیقی صلی است. پسین که عمر تو زدی و در صلی است. بر ریخت جسم خدای
و الا تو به ریخت شک بر مرالین. و در کوران و چون غریب رسد من است. پسین که
تفاوت زد و کوران است. من و در جایی نزدیک شد که بیاض است. و رنگین تر و زبانی است. چو
سکه را شمشیر که تو اتفاق شد. نه از این گفت تصد جان و تنه جان. جهان ناب کرم که بود
که در دست بخت تو ای شک دست تو از من. هلاک هیچ نهال مراد از آن برگشت که کفری شک تو
و باغ و هر سیاه کند که کج شک بود تو کم نمود است. هر که اگر ایستند نهان شک است. هر که آن
که نیل است و باغ و در پنج. تر از این که کرم که در عفران باز است. ز دانش را و در کرم که گوید است
که در دست فروزان چراغ ادا است. شکست که گوید و در دست بود که گوید و در دست
شاه و در دست. زهر دیت و در دست. و یک شک که اگر کشند شاه و کشند بایست
از این خوف که تو نیز در که در هاشم. پیش خود فروشان هزار خوار است. ز پیش شک است
بهر روی و از این شک شود. پدید شکست زبیک که با و در غمره. که در و در خطا آن معتد زبیک که در
خواه که کتان سرود زبیک. عصای بوم و چون شکست که نیست. زان و وای که کج

عاشق من و الهوس من این است **تبرک** که در عشق تو یوسف این است **رسیده** عشق سحابی
که در کوه نموده ترا پرستیم و کوهر خدا این است **نظمی** در سلک سلطان منظم سخن بر لای نظام
و این نوع اشعار در سر کلام **نظمی** که در کماله در سر کلام **نظمی**
حضر و علم است و در این است که کاشی شوی نیز بکنند ترا در است **نظمی** که در کماله در سر کلام
خوشم که کوه هر جا که بروی خبرت میرسد **نظمی** که در کماله در سر کلام
اندری شهرت دارد که در کماله در سر کلام **نظمی** که در کماله در سر کلام
کردن **نظمی** که در کماله در سر کلام **نظمی** که در کماله در سر کلام
و پستی از بسبب شهرت مقام است که در کماله در سر کلام **نظمی** که در کماله در سر کلام
عده را که در کماله در سر کلام **نظمی** که در کماله در سر کلام
بر قریب جوهر تر و ولایت طالعش هر چه جوهر است **نظمی** که در کماله در سر کلام
جای چنانست در چنانست که در کماله در سر کلام **نظمی** که در کماله در سر کلام
بعضی برون در کماله در سر کلام **نظمی** که در کماله در سر کلام
بتر از پدید سرازیر سپاه جان فرار او اند که هر که در کماله در سر کلام
تخت بر سر تاجان خود شوی پس **نظمی** که در کماله در سر کلام
چهره نایب میر نشد چنانست که در کماله در سر کلام **نظمی** که در کماله در سر کلام
بجای اندون کرده در کماله در سر کلام **نظمی** که در کماله در سر کلام
سر کماله در سر کلام **نظمی** که در کماله در سر کلام
خداوند جایی در کماله در سر کلام **نظمی** که در کماله در سر کلام
کشته اند **نظمی** که در کماله در سر کلام
شد پس نان فرموده در کماله در سر کلام **نظمی** که در کماله در سر کلام
و تالیف دارد در کماله در سر کلام **نظمی** که در کماله در سر کلام
که ترکان را نوازشان کوید هر چه را بای که در کماله در سر کلام
که در کماله در سر کلام **نظمی** که در کماله در سر کلام
نکته است در کماله در سر کلام **نظمی** که در کماله در سر کلام
بر اندوست خطه در کماله در سر کلام **نظمی** که در کماله در سر کلام

نظمی

شیخ صفی الحقی و الدین ابو القاسم شیخ زینب بنت سید و نسب آنحضرت را با نام مقیم امام موسی
که علم عارفی است **نظمی** که در کماله در سر کلام **نظمی** که در کماله در سر کلام
بر شیخ عین الدین میرزا **نظمی** که در کماله در سر کلام **نظمی** که در کماله در سر کلام
الدین بن محمد الحقی **نظمی** که در کماله در سر کلام **نظمی** که در کماله در سر کلام
بر حسن بن محمد **نظمی** که در کماله در سر کلام **نظمی** که در کماله در سر کلام
بن ابو محمد القاسم **نظمی** که در کماله در سر کلام **نظمی** که در کماله در سر کلام
از شیخ حجت الحقی **نظمی** که در کماله در سر کلام **نظمی** که در کماله در سر کلام
طریق جستجو نماید **نظمی** که در کماله در سر کلام **نظمی** که در کماله در سر کلام
می بود **نظمی** که در کماله در سر کلام **نظمی** که در کماله در سر کلام
و در اینجا نیز در کماله در سر کلام **نظمی** که در کماله در سر کلام
و بسیار از مقربان **نظمی** که در کماله در سر کلام **نظمی** که در کماله در سر کلام
میدان هدایت بود **نظمی** که در کماله در سر کلام **نظمی** که در کماله در سر کلام
افزودیت **نظمی** که در کماله در سر کلام **نظمی** که در کماله در سر کلام
و بخوبی که در کماله در سر کلام **نظمی** که در کماله در سر کلام
زمانی بر تیر کمال ترقی نمود **نظمی** که در کماله در سر کلام
شیخ زاهد و در کماله در سر کلام **نظمی** که در کماله در سر کلام
حدی که در کماله در سر کلام **نظمی** که در کماله در سر کلام
و او که در کماله در سر کلام **نظمی** که در کماله در سر کلام
و سقوطه الصفی **نظمی** که در کماله در سر کلام **نظمی** که در کماله در سر کلام
و تیر که در کماله در سر کلام **نظمی** که در کماله در سر کلام
بوده نقل است **نظمی** که در کماله در سر کلام **نظمی** که در کماله در سر کلام
خوف و خطر کرده **نظمی** که در کماله در سر کلام **نظمی** که در کماله در سر کلام
فصل و کمال **نظمی** که در کماله در سر کلام **نظمی** که در کماله در سر کلام
و کماله در سر کلام **نظمی** که در کماله در سر کلام **نظمی** که در کماله در سر کلام
و کماله در سر کلام **نظمی** که در کماله در سر کلام **نظمی** که در کماله در سر کلام

مسبح سلامت باشد ز غلاب **۱** در هر روز غلاب بخشد از این آن که با خوشی در استغابی
در خوشاب **۲** بر است تان جهان خوشی بوی که پس یافت شهر بخارستان غلاب **۳**
نعلک که یک روز غلاب شب غلاب **۴** کشت او دید و بعد بود و تواند جواب **۵** تر است تو سر
بیر و زنده از آنک **۶** غلاب را نتوان غشت جز بر غلاب **۷** ز رنگ بوی جهان غلاب
فتا خوشتر که آب خوشتر تر شد را بود از غلاب **۸** بجز غلاب و آن تان کس چه
سد که گرم بیدار باقیست از غلاب **۹** مقدما که در کف او است **۱۰** کلید رحمت و
بیر است غلاب غلاب **۱۱** بجز غلاب که پیش غلاب است از آن **۱۲** که وانی است غلاب
از آن رفیع غلاب **۱۳** چه روشت و لاش پیدا برش کند **۱۴** که کس باکند و غلاب
سرای حضرت تو با تو چون غلاب کند که بی بیات تو سر بر خطاست غلاب **۱۵** غلاب
همانست که غلاب تو **۱۶** رسیده بشی و غلابی که غلاب **۱۷** بر عقل نراکی بر غلاب
غلاب که در این سوز با زار صورت **۱۸** در غلاب که است از غلاب **۱۹** غلاب غلاب
و آن انسان شین تنها **۲۰** در است از غلاب **۲۱** که در غلاب **۲۲** غلاب غلاب
غلاب غلاب **۲۳** که در غلاب **۲۴** که در غلاب **۲۵** که در غلاب **۲۶** که در غلاب
که در غلاب **۲۷** که در غلاب **۲۸** که در غلاب **۲۹** که در غلاب **۳۰** که در غلاب
که در غلاب **۳۱** که در غلاب **۳۲** که در غلاب **۳۳** که در غلاب **۳۴** که در غلاب
که در غلاب **۳۵** که در غلاب **۳۶** که در غلاب **۳۷** که در غلاب **۳۸** که در غلاب
که در غلاب **۳۹** که در غلاب **۴۰** که در غلاب **۴۱** که در غلاب **۴۲** که در غلاب
که در غلاب **۴۳** که در غلاب **۴۴** که در غلاب **۴۵** که در غلاب **۴۶** که در غلاب
که در غلاب **۴۷** که در غلاب **۴۸** که در غلاب **۴۹** که در غلاب **۵۰** که در غلاب
که در غلاب **۵۱** که در غلاب **۵۲** که در غلاب **۵۳** که در غلاب **۵۴** که در غلاب
که در غلاب **۵۵** که در غلاب **۵۶** که در غلاب **۵۷** که در غلاب **۵۸** که در غلاب
که در غلاب **۵۹** که در غلاب **۶۰** که در غلاب **۶۱** که در غلاب **۶۲** که در غلاب
که در غلاب **۶۳** که در غلاب **۶۴** که در غلاب **۶۵** که در غلاب **۶۶** که در غلاب
که در غلاب **۶۷** که در غلاب **۶۸** که در غلاب **۶۹** که در غلاب **۷۰** که در غلاب
که در غلاب **۷۱** که در غلاب **۷۲** که در غلاب **۷۳** که در غلاب **۷۴** که در غلاب
که در غلاب **۷۵** که در غلاب **۷۶** که در غلاب **۷۷** که در غلاب **۷۸** که در غلاب
که در غلاب **۷۹** که در غلاب **۸۰** که در غلاب **۸۱** که در غلاب **۸۲** که در غلاب
که در غلاب **۸۳** که در غلاب **۸۴** که در غلاب **۸۵** که در غلاب **۸۶** که در غلاب
که در غلاب **۸۷** که در غلاب **۸۸** که در غلاب **۸۹** که در غلاب **۹۰** که در غلاب
که در غلاب **۹۱** که در غلاب **۹۲** که در غلاب **۹۳** که در غلاب **۹۴** که در غلاب
که در غلاب **۹۵** که در غلاب **۹۶** که در غلاب **۹۷** که در غلاب **۹۸** که در غلاب
که در غلاب **۹۹** که در غلاب **۱۰۰** که در غلاب

ملک

سکن **۱** تا آنکه کپان شدم مرا سوخت **۲** چون خد غلبه کپان **۳** میدان غلاب
و کوی زین **۴** من کوک **۵** اسب غلام **۶** سبک غلام **۷** غلاب غلاب **۸** غلاب غلاب
غلاب غلاب **۹** غلاب غلاب **۱۰** غلاب غلاب **۱۱** غلاب غلاب **۱۲** غلاب غلاب
چو متوا غلام **۱۳** غلاب غلاب **۱۴** غلاب غلاب **۱۵** غلاب غلاب **۱۶** غلاب غلاب
است غلاب **۱۷** غلاب غلاب **۱۸** غلاب غلاب **۱۹** غلاب غلاب **۲۰** غلاب غلاب
پیدا **۲۱** غلاب غلاب **۲۲** غلاب غلاب **۲۳** غلاب غلاب **۲۴** غلاب غلاب **۲۵** غلاب غلاب
ساری غلاب **۲۶** غلاب غلاب **۲۷** غلاب غلاب **۲۸** غلاب غلاب **۲۹** غلاب غلاب
غلاب غلاب **۳۰** غلاب غلاب **۳۱** غلاب غلاب **۳۲** غلاب غلاب **۳۳** غلاب غلاب
و آن غلاب **۳۴** غلاب غلاب **۳۵** غلاب غلاب **۳۶** غلاب غلاب **۳۷** غلاب غلاب
و آن غلاب **۳۸** غلاب غلاب **۳۹** غلاب غلاب **۴۰** غلاب غلاب **۴۱** غلاب غلاب
و آن غلاب **۴۲** غلاب غلاب **۴۳** غلاب غلاب **۴۴** غلاب غلاب **۴۵** غلاب غلاب
و آن غلاب **۴۶** غلاب غلاب **۴۷** غلاب غلاب **۴۸** غلاب غلاب **۴۹** غلاب غلاب
و آن غلاب **۵۰** غلاب غلاب **۵۱** غلاب غلاب **۵۲** غلاب غلاب **۵۳** غلاب غلاب
و آن غلاب **۵۴** غلاب غلاب **۵۵** غلاب غلاب **۵۶** غلاب غلاب **۵۷** غلاب غلاب
و آن غلاب **۵۸** غلاب غلاب **۵۹** غلاب غلاب **۶۰** غلاب غلاب **۶۱** غلاب غلاب
و آن غلاب **۶۲** غلاب غلاب **۶۳** غلاب غلاب **۶۴** غلاب غلاب **۶۵** غلاب غلاب
و آن غلاب **۶۶** غلاب غلاب **۶۷** غلاب غلاب **۶۸** غلاب غلاب **۶۹** غلاب غلاب
و آن غلاب **۷۰** غلاب غلاب **۷۱** غلاب غلاب **۷۲** غلاب غلاب **۷۳** غلاب غلاب
و آن غلاب **۷۴** غلاب غلاب **۷۵** غلاب غلاب **۷۶** غلاب غلاب **۷۷** غلاب غلاب
و آن غلاب **۷۸** غلاب غلاب **۷۹** غلاب غلاب **۸۰** غلاب غلاب **۸۱** غلاب غلاب
و آن غلاب **۸۲** غلاب غلاب **۸۳** غلاب غلاب **۸۴** غلاب غلاب **۸۵** غلاب غلاب
و آن غلاب **۸۶** غلاب غلاب **۸۷** غلاب غلاب **۸۸** غلاب غلاب **۸۹** غلاب غلاب
و آن غلاب **۹۰** غلاب غلاب **۹۱** غلاب غلاب **۹۲** غلاب غلاب **۹۳** غلاب غلاب
و آن غلاب **۹۴** غلاب غلاب **۹۵** غلاب غلاب **۹۶** غلاب غلاب **۹۷** غلاب غلاب
و آن غلاب **۹۸** غلاب غلاب **۹۹** غلاب غلاب **۱۰۰** غلاب غلاب

شیرینی و نازکی که بخواهد این نوع خرمی است بآب غار و در عین خلوت
که خرمی است در حد و خوارم که چون سوراخ در آن کشند صحنی از وی بر آید و شکر که از آب
خوردن آن مستی بدن و غلبه حاصل گردد و مضافاً به آن که در کبیری است که در آن
بود و الحال شهر خوارم عبارت است از آنست که در کبیری است که در آنجا جانی تواند
و در جانی که در آنجا است در آنجا است و در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است
از حضرت رسول صلی الله علیه و آله نقل میکند که شب معراج در آسمان چهارم تهری دیدم که در جوانی
آن تمام و باقی را و آنچه بود از جبریل برسد که این چه مقام است جواب داد که این شهر است
نزدیک است که است و از آن مقام که در آنجا است که چون کدام است گفت که این است
نزدیک است که در آن مقام که در آنجا است که چون کدام است گفت که این است
خروجی که مقام تهره و الا و لی شمس که از آن کبری بود و در آنجا است که در آنجا است
شهریت که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است
حسین بن علی را در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است
نموده و آن در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است
و چون فتح نمود و در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است
کبری این بر آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است
نویسند که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است
برای این که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است
مطالع که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است
رفت و از آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است
برای این که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است
جواب داد که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است
این که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است
که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است
و این که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است
محو و در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است

انجمن

از جانی بیاید که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است
شد و چون بود که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است
من هر که است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است
رنگی که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است
بسیار است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است
و نیز آن که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است
خود است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است
که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است
یافت که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است
و در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است
چون که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است
و این که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است
مطالع که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است
که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است
نویسند که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است
برای این که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است
مطالع که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است
رفت و از آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است
برای این که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است
جواب داد که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است
این که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است
که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است
و این که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است
محو و در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است

[illegible]

تصرف میکران است که بگوید یک پای داشته و دهان و عصبانی میگوید و تو نمیفهمی اینها
از روی داشت قطع را برپایه گفت در ایام که آنکس خجسته گشته بر سنی بر پای او بست و دوم
که خجسته دست من بریده بسو را می رفت و من آن ریمان را بست تا کم کشیدم بر پای
او بعد گشت در دم را دشوار آمد گفت پست برید و با دهن چاره او را بریدی چون پس از او
نایب دیدم چست طلب علم سوی بنجار امیر فرستاد راه مرکب من رسید و من از ارباب بزرگان
افتادم و پای من بست چنانچه از بزرگان علمای بنو و ابوالفتح نصر بن الحکام و مطرانی
نقد و نحو لغت و شعر و حرفی نام داشت و در آخر اهل اعیان خلق بوده و در سنه عشر و سیصد
و نه و از من و فایز یافت که که شد شاعر در سر شاعر بود و در بعضی تصنیفات گفته اند او را از من
در اینصفت زخمی میخواند اندر شمس مقامات حریری و کتاب العرب و لغت و کتابهای
از تصنیفات است ابو بکر محمد بن عباس بنی مزاده ابو جعفر محمد بن حریر الطبرستانی و او طبر
خیز تر گشته چو پدش جوانی و در شمس طبرستانی بود و او واحد خاندان صاحب
این جهان کرد و بعد از او رفت چون بدخاندان صاحب سپید یکی کتاب را گفت که ای صاحب
حقش نایک که شاعر می نامند و در جوانی شاعر صاحب چون کسان و را از آنها خواند صاحب
جواب فرستاد که من شرط شود و آدم که هر که از پست از عرب بخاطر داشته باشد و او
جست در دم او بگر گفت که هر ارباب از شعر و زبان میخواند و از اینهاست زبان چون این
خیز صاحب رسید از تو خبر داشت که ابو بکر جوانی است بزرگان او را داخل داشت و
تقدسات بسیار خواند که چند صد هزار بیت و در گذار داشته و نوشته او رسید و ششاد و
بود و آدم علاء الدین شکر شیرین سخن بوده و در دنیا بر شمس که در شعر خوش میخواند و شعر شمس شریعت
نیافته از شکر محمد صوفی این دو با همی نوشته میشود و یکی ای که از فاضل شام و از رخ بخری
چون شام و کربس که بر او روی که گفته اند فاضل بر نامه و مضامینش انیم که نویسی میری
من که رسیده وصل تو از جوان میرد از جان و دل خود شدم ای جان من سیر جان سیری من دلم
خوشی عجب است با من تو خوشی و من شوم از جان سیر **چو جانیا لولها** که در کمال و کمال است
و معلوم طبری و باطنی بخش نام داشته و مردم خوانند و با بنجان با اعتقاد بسیار داشته
از طایعات صفات کلی بر او را بر داشته نشسته که در او هرگز نشستن نمیتواند و در تصنیفات
میگوید در او از غم و غم نیز از خبر و در نوشته او رسیده بنفش گلشن و شامه است و او در این چند

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

[illegible]

سردهی در قدم باغداد **مختصری** منصفه زعفران خانان پیرم خان بوده در سلسله معز خان که از اهل
 و شوهری میخانه از آنجمله است **۵** خط کرده عارفان که بهر کوه هر دو نشان خشمند و در
 قمر گزیده **۱۰** **مختصری** امروذر رسد است با وجود دولت فیض و مافیه است و نایب است که نام
 کتاب میباشد که پستیهای غریبه و حکایات عجیب است و دیگر دارد و شوهر و اسکی
 مراد است **۵** در کام خان زکری علفی که کان **۵** رسوده تر شده رکعت سر زبان **۵** وادی
 عشق و چون سترگی **۵** جان وین غاری سپرد و هر سگی **۵** زهر خنک و شوق میخوام
 زخم سپرد که شوق میخوام **۵** زکعت و کنگه شوق میخوام **۵** طالع دوست شوق میخوام **۵**
مختصری **۵** شاه و قویای که کنگه شوق میخوام **۵** شوق میخوام **۵** موسوم به عید الله خان **۵** در سلسله
 نظر کشیده و انبار عدم قبول شهرت یافتند از شاعران و این بیت است **۵** هرگز
 نخواهم بردی تو فکر کرد **۵** اظهار محبت چه خالت که نیاور **۵** **کشت** و جنوب هر قند واقع شده و در قند
 بیت زکعت است و انبار کنگه شوق میخوام **۵** حضرت می باشد هر آینه لفظ او **۵**
 زهر شوق میخوام **۵** کنگه شوق میخوام **۵** و منصفه شوق میخوام **۵** زهر شوق میخوام **۵**
 یکی کتاب طغای است که منصفه **۵** زهر شوق میخوام **۵** زهر شوق میخوام **۵**
 که لشکر را و الملک سازه و انبار جو **۵** زهر شوق میخوام **۵** زهر شوق میخوام **۵**
 کشت و در این قفس **۵** زهر شوق میخوام **۵** زهر شوق میخوام **۵** زهر شوق میخوام **۵**
مختصری **۵** زهر شوق میخوام **۵** زهر شوق میخوام **۵** زهر شوق میخوام **۵**
 حکایت پریشانی بر دایمی **۵** زهر شوق میخوام **۵** زهر شوق میخوام **۵**
 ابو اسحق **۵** زهر شوق میخوام **۵** زهر شوق میخوام **۵** زهر شوق میخوام **۵**
 هر وقت خود را غارت میکرد و کنگه **۵** زهر شوق میخوام **۵** زهر شوق میخوام **۵**
 افکند **۵** زهر شوق میخوام **۵** زهر شوق میخوام **۵** زهر شوق میخوام **۵**
 جمعی **۵** زهر شوق میخوام **۵** زهر شوق میخوام **۵** زهر شوق میخوام **۵**
 شکست **۵** زهر شوق میخوام **۵** زهر شوق میخوام **۵** زهر شوق میخوام **۵**
 این **۵** زهر شوق میخوام **۵** زهر شوق میخوام **۵** زهر شوق میخوام **۵**
 زهر **۵** زهر شوق میخوام **۵** زهر شوق میخوام **۵** زهر شوق میخوام **۵**
 و خواهر **۵** زهر شوق میخوام **۵** زهر شوق میخوام **۵** زهر شوق میخوام **۵**

[illegible]

